

Cees en Bep Wijnands 60 jaar samen

Het bekende Westzaanse echtpaar Cees en Bep Wijnands is op 22 december precies zestig jaar getrouwd. Op de negentiende is er alvast een receptie in hotel/restaurant De Prins in de Kerkbuurt in Westzaan. Cees Wijnands wist heel goed dat hij gevaarlijk spel speelde toen hij Bep in de jaren '30 het hof maakte. Een jongen uit Zaandam met een meisje uit Westzaan. Dat was toen nog iets waar je gemakkelijk een pak slaag mee kon verdienen.

Maar de jonge Cees, geboren in 1911, nam het risico graag. Voor de vier jaar jongere Bep Kalf deed hij alles. Op een zekere dag bezocht hij zelfs de verjaardag van haar broer, waar hij door de familie van Bep van tot tot teen werd bekeken. Cees werd in orde bevonden. Op 22 december 1938 volgde de huwelijksvoltrekking in het gemeentehuis van Zaandam. De twee hadden elkaar leren kennen tijdens een wandeltocht door de Beemster. Beiden waren enthousiast sporter. Bep was lid van de toenmalige gymnastiekvereniging 't Hoen in Westzaan, Cees van Concordia in Zaandam. "Op onze trouwdag waren onze verenigingen er allemaal", herinnert Cees zich. "Het zal mij altijd bijblijven."

Het kersverse echtpaar ging wonen in de Czarinastraat in Zaandam. Een flink huis, waar Bep ruimte genoeg had voor haar eigen modeacademie. "Ik had de Modevakschool afgerond en vond het leuk om les te geven", vertelt ze. De modeacademie had meteen succes. "Teveel succes", zei Bep. "Ik kon het grote aantal leerlingen niet aan. Toen ben ik er mee gestopt." Cees werkte op dat moment bij machinefabriek Duijvis. "Ik kwam van de Ambachtsschool. Bij Duijvis heb ik pas echt leren werken. In de Tweede Wereldoorlog liep de productie terug. Toen kreeg ik ruimschoots de gelegenheid voor mezelf te beginnen. Ik begon een metaalgietrij/modelmakerij."

Er volgde een verhuizing naar de Westzanerdijk in Westzaan. De oorlog kwamen ze ongeschonden door. Het leven lachte Bep en Cees toe. Bep kreeg een baan in de gezinsverzorging en gaf op een goed moment leiding aan liefst vijftig medewerksters. Cees en zijn compagnon hadden succes met zijn bedrijf, dat inmiddels was gevestigd aan het Zuideinde in Westzaan. Het eer-

Druk leven in de gemeenschap.

ste kind werd geboren, spoedig daarna volgde de tweede. Terwijl Cees druk was met zijn bedrijf, vond hij in de jaren '60 ook nog tijd zich op te werpen als gemeenteraadslid van de toenmalige gemeente Westzaan. Hij trok ten strijde tegen de sloopplannen van het zuidelijk deel van het dorp.

Mooi gebleven

Toen Cees Wijnands 65 werd staakte hij de activiteiten van zijn bedrijf en verkocht het pand aan familielid Jan Kalf, die er zijn transportbedrijf vestigde. In Ermelo kochten Cees en Bep een recreatiewoning. Ze hebben er jaren hun vakanties gevierd, maar onlangs verkochten ze het. "Het werd te bezwaarlijk er naartoe te rijden", verklaart Cees.

Bep en Cees wonen tegenwoordig op het Zuideinde, vlakbij de Overtoom. Een drukke plek, maar ze zouden er voor geen goud weg willen. "Wij willen sowieso niet meer weg uit Westzaan", zegt Cees. "Toen ik Bep pas kende viel mij al op hoe mooi het hier is. En het is altijd mooi gebleven. Net als ons huwelijk."

Niels Kraaier

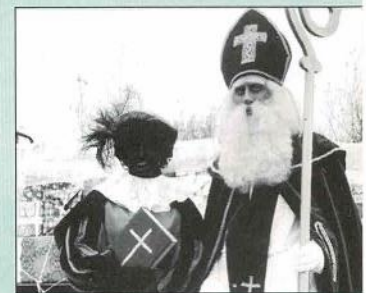
Op 19 december is er een receptie ter gelegenheid van het 60-jarig huwelijk van Cees en Bep Wijnands. De bijeenkomst is tussen 16.00 en 18.00 uur in hotel/restaurant De Prins in de Kerkbuurt in Westzaan.

*In memoriam Nico Heermans,
pag. 3.*

*Rabofoestweek in beeld,
pag. 12 en 13.*

Zij komen morgen pag. 15.

Fina Woud's vierde boek

Nieuw lid Dorpscontact

Mutaties bij OBM en Rabobank

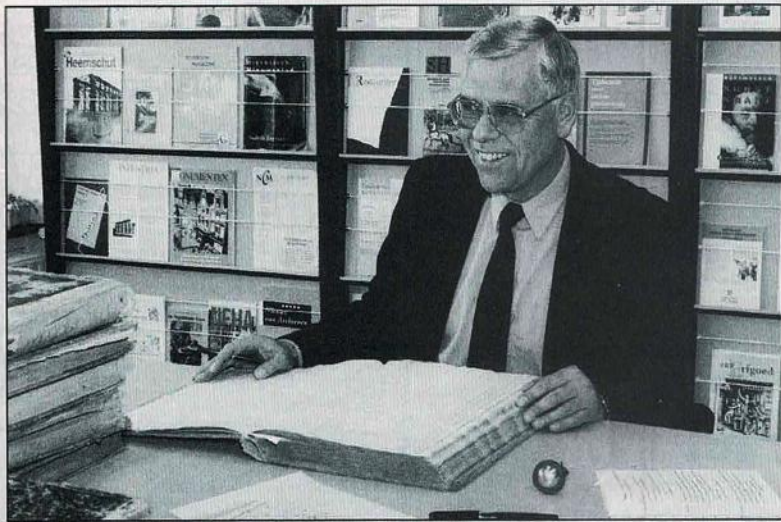
De 'skuur weer regt'

Alle prijswinnaars van hartel

In memoriam Nico Heermans

Het archief waar Nico vele uren doorbracht.

"Je kunt de volgende maand mijn pagina drie voor een ander gebruiken en je moet ook in januari je voorgestelde 'feessie' wat mij betreft uitstellen." Zo viel Nico Heermans in de tweede helft van de vorige maand bij de redacteur binnen. Hij was met de geschiedenis over Nauerna bezig, maar het wilde niet vloten, ondanks het feit dat hij het gemeentelijk archief in Koog aan de Zaan bijkans had omgekeerd. Hij zou naar Haarlem moeten en hiervoor ontbrak hem de tijd, omdat hij midden in de voorbereiding zat voor zijn diavertoning tijdens het Rabobankfeest. Dat feestje was een ander verhaal, dat werd geboren na de oktoberuitgave van onze krant toen Nico zijn 47ste *Te hooi en te gras* had afgeleverd. In zijn normale ritme kon hij in januari '99 de 50ste aflevering uitbrengen en met de 75 dorpsverhalen van zijn eerdere rubriek *Aan de Regel* zou hij zich in 125 van de 156 Wessaners hebben gepresenteerd en dat was de reden om deze mijlpaal in intieme sfeer te vieren.

Maar het is anders gelopen. De 48ste aflevering en het feestje

komen nooit meer en alleen pagina drie wordt deze keer niet door hem, maar voor hem gebruikt als eerbetoon aan een vriend die door velen zal worden gemist. Nico deed naast zijn historische verhalen veel meer voor *De Wessaner*. In de spannende eerste weken van de maand verrichtte hij de eindcorrectie en dat was slechts aan enkele ingewijden bekend, daar hij geen naamvermelding in de colofon wenste. Wij moeten leven met de herinnering aan een man met een ouderwets aandoende leefwijze van betrouwbaarheid, wat men kon aflezen in alles wat hij presteerde. In sommige gevallen ook blijvend, want hij was de naamgever van de straten in Plan Molenaar en de Cromme Reef. Maandag 2 november volgden velen de crematie die nog door Nico was voorgeprogrammeerd. Hij wenste geen bloemen en toespraken. Eén uitzondering was er voor Fina Woud waarmee hij 18 jaar samenwoonde. Zij liet in haar toespraak de grote vriendschap doorklinken. Diep onder de indruk verliet men de aula met als troost de wetenschap dat het einde was gekomen zoals hij dat graag had gewild.

Theater in De Kwaker voor kerst

Met Kerstmis zorgt het theater voor twee bijzondere voorstellingen. Zondag 20 december wordt de al bijna traditionele Kerst-in gehouden met o.a. een levende kerststal. Op dinsdag 23 december speelt de toneelvereniging ATG uit Assendelft voor de hele familie de befaamde *Christmas Carol* van Charles Dickens.

De 'skuur' trotseerde storm en regen

De elementen waarvan de molenaars het altijd moeten hebben keerden zich op zaterdag 24 oktober, de dag dat de actie *Hou de skuur recht* werd afgesloten fel tegen de organiserende maai ploeg die werd bestookt door een zuidwester windkracht 8 met uitschieters naar 9 en een stortvloed van regen. Hierdoor was het Relkepad, de enige verbinding tussen Het Prinsenhof en de J.J. Allanstraat, alleen voor dapperen begaanbaar. Platschipper Arnold Grootes trotseerde echter alles en zorgde voor aanvoer vanaf de opstapplaats bij de Weelbrug. Maar ook hier bleek toch weer dat de echte molensliefhebber zich niet laat afschrikken. Bestuursleden van De Zaanse Molen, vertegenwoordigers van het Schipholfonds en directeur Theo Hoeks van dejarige Rabobank, die allen steun verleenden aan de actie, werden door leden van de enthousiaste maai ploeg rondgeleid, waarbij het traditionele glaasje molenbitter werd

Een slok molenbitter smaakt altijd.

gegeven op het uitstekende resultaat dat door timmerbedrijf Gerrit Volkers en zijn vrijwilligers werd behaald. Jan Koops noemde de ontmoeting geslaagd en vertelde al dat deze dag zeker in de toekomst een vervolg zal krijgen, daar het onderhoud van het echte Zaanse erfgoed nog genoeg aandacht zal vragen.

Vogels kijken in de Zaanstreek

Al 55 jaar zwerven de vogelkenners van de Vogelbeschermingswacht Zaanstreek door de binnenlanden van onze streek op zoek naar vogels. Geen plek wordt overgeslagen. De oude rotten van de vogelbeschermers hebben uit hun rijke ervaring geput om de door hen geliefde vogelgebieden zo goed mogelijk te beschrijven. Elk verhaal heeft een duidelijk signatuur. Eén van de schrijvers is Martien Roos die o.a. zijn ervaringen beschrijft rondom het Noordzeekanaal, de Westzaner- en Nauernaschepolder. Vanaf eind juli tot half november is hij geregeld te vinden op de dijk langs het kanaal, halverwege de haven van Nauerna en boerderij Kalorama. Hij en een tiental medewerkers maken van *Vogels kijken in de Zaanstreek* een fraai naslagwerk met talrijke foto's en tekeningen dat voor de verrassend lage prijs van f 25,- te koop is bij de boekhandel of bij Frans de Vries, telefoon 075-616 48 35. Deze prijs was mogelijk omdat een zestal sponsors de uitgave steunden. Een fraai geschenk van een vijfenvijftigjarige.

Aandacht voor de WG

Inmiddels zijn alle acceptgirokaarten voor de jaarlijkse bijdrage van tien gulden de deur uit. 681 Particuliere leden zijn lid van de stichting en daarmee ondersteunen zij o.a. de activiteiten van de viering van Koninginnedag, Sinterklaas, de 4 mei herdenking en Kerstsamenzang. In totaal zijn 51 commissies, verenigingen en stichtingen bij de Westzaanse Gemeenschap aangesloten waarvan 14 rechtstreeks onder de vlag van de WG vallen en het algemeen bestuur vormen.

Een behoorlijk aantal leden maar er kunnen er altijd meer bij. Daarom een oproep om lid te worden en het tientje te storten op nummer 3701.58.970 of Postbank rekeningnummer 4054582 t.n.v. de Westzaanse Gemeenschap.

Serafina's vierde boek

Over Engelen, heksen en heel veel dieren... is de titel van het door Serafina Woud geschreven kinderboek, dat begin deze maand bij uitgeverij Amor Vincit Omnia is verschenen. Voor Westzaners is het aardig te weten, dat alles wat daar in staat al eerder in De Wessaner is gepubliceerd, of door Serafina is voorgedragen in ons eigen dorp. Het Engelenverhaal werd in de Grote Kerk en het Reght Huys ten gehore gebracht. Het heksenverhaal las zij vorig jaar voor tijdens het hutendorpgebeuren van De Kwaker. Verder staan er alle 22 briefjes in van Plons (in het boek Plonk genoemd) en natuurlijk ook de 60 dierengedichtjes die zij in al die jaren voor de Westzaanse kinderen heeft geschreven.

Jaap Leguyt presenteert het nieuwe boek.
Rechts de schrijfster met Evert Woud jr die haar inspireerde.

Dit kinderboek is inmiddels haar vierde uitgave. In 1982 heeft zij de 500 exemplaren van haar eerste gedichtenbundeltje *Zwart op wit* zelf laten drukken en ze ook allemaal zelf verkocht. Daarna volgde in 1985 de succesvolle muzikale comédie *Oh wat een beeld*, die bij De Toneelcentrale in Bussum werd uitgegeven. Deze musical werd door onze eigen toneelvereniging Herleving vier keer uitgevoerd in De Kwaker en tenslotte nog voor een vrijwel uitverkochte zaal in De Speeldoos. Later is de musical zelfs in Nairobi en in Havana (in het Spaans) door toneelverenigingen opgevoerd. In 1995 kwam bij Amor Vincit Omnia Serafina's derde geesteskind *Er zijn Engelen, altijd...en overal*. Zij heeft het boek gebaseerd op haar voordracht *Over Engelen gesproken...* die zij in 1991 schreef voor een benefietoptreden in de Vermaning. Omdat het orgel daar dringend aan vernieuwing toe was, ging de opbrengst naar een daarvoor opgericht fonds.

Met nog steeds diezelfde voordracht is zij inmiddels aan haar 95ste optreden toe. Van het aan haar twee oudste kleinzoons David en Michaël opgedragen boek *Er zijn Engelen, altijd...en overal* waren binnen twee jaar alle duizend exemplaren verkocht.

Haar eerste boek voor kinderen heeft zij nu opgedragen aan haar jongste kleinzoon, de zes maanden oude Evert Woud, die de naam kreeg van zijn, deze maand precies 25 jaar geleden verongelukte grootvader Evert J. Woud...Serafina's echtgenoot.

De schrijfster wil bij deze graag Wil van 't Veer-van Engelen, die de lay out verzorgde...en haar uitgever Jaap Leguyt bedanken voor de wederom fijne samenwerking tijdens het tot stand komen van het boek. Dank ook aan de dorpsgenoten die hun zeer gewaardeerde, leuke reacties gaven op haar jeugdrubriek in De Wessaner. Ook zij hebben ertoe bijgedragen, dat zij haar werk in boekvorm heeft laten verschijnen.

Het boek kost f 24,95 en is in de boekhandel verkrijgbaar. Ná 22 november is het tevens, met handtekening en een kleine korting, te koop bij de schrijfster aan huis. Maar wél graag eerst even 075-628 18 41 bellen. Dus...voor wie vergeten heeft alle stukjes maandelijks uit te knippen...hier ligt uw kans, het kan nog net voor Sinterklaas!

Wie lawaai maakt, krijgt Herrie thuis!

Herrie is een meisje van vijf jaar. Haar moeder heeft haar zo genoemd omdat ze altijd zo schreeuwt. Herrie schreeuwt steeds harder en zo krijgt ze van haar moeder wat ze wil. Tenminste, dgt denkt ze... Herrie ging naar de keuken en riep:

"Nov, dag! Ik ga hoor!
Ik loop weg en kom nooit meer terug."
"Zo? En waar ga jij heen?" vroeg mama.
"dat zeg ik lekker niet", zei Herrie.
"Tot de hoek en dan nog verder."
"Oh?", zei mama. "Neem dan maar een appel mee voor onderweg."

Foto: Duco de Vries

Het jengelen van Herrie en de humor van haar moeder leveren herkenbare huiskamerscènes op. De pas opgerichte theatergroep De Kaap maakt energiek en toegankelijk theater voor kinderen vanaf vijf jaar. Herrie is een familievoorstelling die is gebaseerd op het gelijknamige boek van de bekende kinderboekenschrijver Ted van Lieshout. Een fysieke voorstelling, waarin tekst, spel en beweging elkaar afwisselen en aanvullen met veel gevoel voor humor.

In Theater in De Kwaker is de maandelijkse voorstelling deze keer te zien op zaterdag 28 november. De voorstelling begint om half drie, maar vanaf half twee zijn kinderen en ouders al welkom om mee te doen met het voorprogramma, waarin de kinderen zelf aan de slag kunnen aan de hand van het thema van de voorstelling. Natuurlijk kun je ook je verjaardag vieren in De Kwaker! Kaarten zijn voor tien gulden per stuk te krijgen bij dorpshuis De Kwaker, maar ook bij snackbar De Wipbrug aan de zuid en bij de Coöp aan de noord. Telefonisch reserveren kan natuurlijk ook: 075-631 03 52.

theater
IN DE
KWAKER

Rozijntje

Rozijn zette voor Sinterklaas vast haar schoen,
met wortels voor 't paard en voor Piet een meloen.
Zij had zelfs een dikke kaneelstok gekocht,
speciaal voor de Sint, van haar zakgeld, dat mocht.

En 's avonds besprak Sint met Piet bij haar schoen,
wat zij daar voor Rozijntje in zouden doen.
"Oh kijk...een kaneelstok", riep Sint opeens blij,
"en hier, op dit briefje, staat...die is voor mij!

Oh fijn... 'k ga die nu meteen opeten hoor,"
en Sinterklaas likte en likte maar door.
Hij kwijlde een beetje, want Sint is al oud,
zijn baard werd heel kleverig... dus ging het fout.

En Zwarte Piet riep, met een mond vol meloen,
"dat gaat zo niet goed hóór... dat moet u niet doen!"
Piet vloog naar Rozijntje en schreeuwde, "schiët óp!"
maar moeder Katrien kwam al met een bak sop.

Katrien en Rozijntje die wasten de baard,
dus kon Sint het dak weer op met Piet en 't paard.
"Rozijn... die kaneelstok was héérlijk m'n kind,
toch is er met jou steeds weer wat", zei de Sint.

Hans Albers: 'Het kost me geen moeite mijn mond te houden.'

IN DE SCHIJNWERPER

Nu Hans' dochter Bozenka mede-eigenaar is geworden, kun je eigenlijk niet meer alleen spreken van bloemsierkunst Hans (49) en Leonne (39) Albers. Wat vroeger een dierenwinkel was is nu een bloemen- en plantenzaak geworden, waar men nog steeds terecht kan voor dierenvoer, maar ook voor tuinbenodigdheden, klompen en binnenkort weer kerstbomen. Tijdens de donderdagse koopavond zoek ik hem thuis op in zijn woning aan de J.J. Allanstraat.

Drie firmanten Albers tussen de bloemen.

1958

Ik ben hier in '58 in de Teunis Slagterstraat komen wonen en zat toen in de 3e klas lagere school. Tien jaar later zijn we aan de J.J. Allanstraat gaan wonen waar ik met behulp van mijn zus Leonne in de garage met het kweken van vogeltjes begonnen ben.

Dorpswinkel

Men zegt wel dat als je ziek bent aan de Noord, dan ben je dood aan de Zuid. Dat gezegde ken je toch? Voordat een verhaal het hele dorp door is, is het steeds erger geworden. Vaak zeggen mensen dingen in een bui of willen ze even hun verhaal kwijt. Maar dat moet ik niet verder zitting te ouwenelen natuurlijk. Een middenstander in Westzaan heeft een sociale functie. Vooral met die bloemenbusiness: men geeft iemand een bloemetje vanwege een geboorte, ziekte, trouwerij, of iets met een rouwkaartje erbij. Dat nieuws krijgen wij dus meteen al te horen. Maar het kost me geen moeite om m'n mond te houden, hoor. Stel: iemand is overleden en de familie wil hem in stilte begraven. Dan moet je die wens toch respecteren. Niet dan?

Kletspraatje

Als mensen met een bepaalde ziekte of zo later terugkomen in de winkel dan kom je daar wel eens op terug. Dat wordt vaak wel op prijs gesteld. Maar meestal neem ik een afwachtende houding aan. De een wil wel praten, de ander niet. Zelf zal ik niet zo gauw ergens over beginnen. Ja, ik hou wel van een kletspraatje, maar niet over privé-dingen. Ik ben zo'n figuur met wie altijd alles goed is. Je

moet ook nooit kiezen voor een partij als er in het dorp wat gebeurt, want je hebt of de ene helft of de andere helft tegen je.

Apen, slangen en geiten

Na mijn HBS-A ben ik in militaire dienst gegaan en daar kon ik het vakdiploma Dierenbenodigdheden en Voeders halen. Ik zat al vanaf m'n 15e in de vogeltjeskweek. Ik had vooral Australische prachtvinken. Die verkocht ik door heel Nederland. Na mijn dienstitijd kon ik de winkel kopen en ben ik een dierenwinkel begonnen. Ik had vogels, apen, slangen, hangbuikzwijnen, geiten, vissies, hagedissen. Die verkochten we, ja. Tegenwoordig is dat allemaal beschermd. Toen Leonne haar bloemistenopleiding had gedaan zijn we ook bloemen gaan verkopen. En sinds januari dit jaar is mijn dochter Bozenka (23), die ook haar bloemistendiploma heeft, mede-eigenaar van de winkel geworden. Door de bloemen is de zaak er beter op geworden. Voer hebben we natuurlijk nog wel, maar op dat gebied is de concurrentie natuurlijk moordend. Dus je moet je een beetje specialiseren. De kerst en moederdag zijn voor ons in het jaar de toppers.

Tuincentrum

Wij onderscheiden ons van een supermarkt of een tuincentrum door de service. De meiden maken het bloemwerk en ik koop in en bezorg. We doen ook grafwerk, bruidsboeketten, corsages, bloemwerk voor de horeca e.d. En niet alleen voor Westzaan. Voor bruids- en grafwerk kun je nog steeds niet bij een supermarkt terecht. Je kunt

hier op donderdagavond in alle rust je bruidsboeket samenstellen. En daarnaast heb je natuurlijk het praatje. Even gezellig met de meiden over voetbal praten. Het dorp is wel wat duurder, maar de gezelligheid van een dorpswinkel zoals je die vroeger had, die raak je kwijt. Er wordt veel gemoperd wanneer een Westzaanse winkelier ermee ophoudt. Dirk Mes missen ze nog steeds. Want het is toch wel makkelijk als je eventjes een pot verf of een stukkie touw in je eigen dorp kunt halen. Bij die grote jongens heb je veel meer keus, en daar is het ook goedkoper, dat zal heus (ik zal niet zeggen altijd beter), terwijl het in een dorp vaak wel besteld kan worden. Dirk zei wel eens: 'Zeg zeun, ken je nou niet 's iets vragen wat ik wel heb?' Veel mensen wachten gewoon een of twee dagen af totdat hij het binnen had. Pas als een winkel in Westzaan dicht gaat, kom je erachter dat je misgrijpt en dat je dan voor iets kleins naar Zaandam moet.

Veertig rozen

In een dorpswinkel kun je niet alles in huis hebben. Maar ik kan wel alles bestellen. Sommige mensen komen aan het einde van de dag: 'Ik moet veertig rozen hebben.' Ja, dan ben je er meestal wel doorheen. Bijna elke dag hebben we verse bloemen. Dat halen we bij een groothandelscentrum in Beverwijk. Op de veiling kun je alleen nog maar hele grote massa's kopen. Zelfs bij kwekers kun je niet meer terecht.

Omzet

De omzet is van het begin af nog

steeds stijgend. Afsluiting van de weg is wel iets dat telt, dat wel. Maar je probeert je assortiment steeds uit te breiden, zoals die blauwe damesklompen die we nu verkopen. Dat gaat leuk. Heb je toch klompen, maar niet al te 'boers'. En voor kinderen klompen met hoefijzers en paarden erop.

Militair geneeskundige dienst

Ik heb een beetje een ongewone hobby. Ik heb een militaire ziekenauto en verzamel verder alles op het gebied van de militair geneeskundige dienst. Dus uniformen van de geneeskundige troepen, onderdelen van voertuigen die gewonden vervoerden, ansichtkaarten, bouwdozen, emblemen, stickers, noem maar op. In dienst reed ik op een ambulance en dan moest ik militairen die wat hadden naar een militair ziekenhuis vervoeren. Ik heb er een hele mooie tijd gehad. Ik schrijf ook artikelen voor een officierenblad over dat onderwerp. Ja, ik weet het, het is een gekke combinatie: leger en ziekenverzorging.

Zeven miljoen

Als ik morgen de zeven miljoen zou winnen zou ik nog steeds niet stoppen met werken. Waarom denk je dat Dirk Mes zo lang doorgegaan is? Je hebt contact met de mensen. En wat is geld? Ja, het is makkelijk als je het hebt.

Tweeling

Onze oudste dochter heet Cindy en Bozenka is er een van een tweeling. Haar zus heet Bilonca. Als ik een tip mag geven: geef een tweeling nooit dezelfde voorletter. In het ziekenhuis ging het al fout, maar daarna ook bij de bank, bij abonnementen, het ziekenfonds, voetbalverenigingen. De een werd lid van PSV en de ander van Ajax. Maar je mag niet van 2 clubs tegelijk lid worden, dus dat gaf een heel gedoe. Nu heet de een B.O. en de ander B.I.

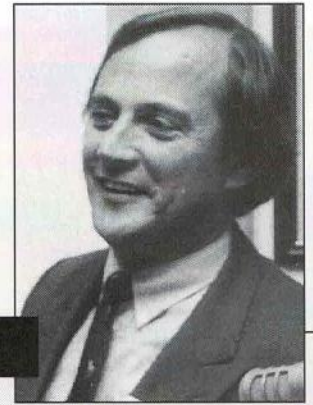
Belangrijk in het leven

Gezondheid. Gelukkig ben ik ook heel gezond. Dokters hebben een slechte aan me. 't Gaat allemaal perfect. En als je stil gaat staan bij wat je allemaal zou kunnen krijgen, dan heb je helemaal geen leven. Ik ben tevreden met wat ik heb.

Marijke van der Pol

Papierenwarenfabriek Jan Bakker Cz viert ...175ste (!) verjaardag

Directeur Wouter Veenis voelt zich meer drukker dan zakkenplakker

Papieren puntzakken, kleine vierkante blauwe zakjes, monsterzakken met sluiting en deftige zakjes voor een onsje bonbons. Doorlopend graait Wouter Veenis, directeur van Bakker en Molenaar Verpakkingen in de stapel zakken en zakjes, haalt er eentje uit en wijst op de opdruk. "Ja, ik ben toch meer drukker dan zakkenplakker."

De fabriek aan de Nauernasche Vaartdijk.

Bedrukken van papieren zakken in alle vormen en maten. Daarin is het op en top Westzaanse bedrijf, beter bekend als papierfabriek Jan Bakker Cz., nog sterker dan in het draaien, vouwen en plakken van zakken. "Goed drukken is van essentieel belang. De laatste zeven jaar hebben we 1,8 miljoen gulden geïnvesteerd om nog beter te kunnen drukken."

Ruim tweehonderd miljoen zakken en zakjes verlaten elk jaar ons dorp. Ze duiken overal op, in binnen- en buitenland, in supermarkten, slagerijen, bij banketbakkers en notenhandelaren, in slijterijen en sigarenzaken. Het is, zo staat in de folder over het verpakkingbedrijf, zelfs niet ondenkbaar dat een filmster in Hollywood de uitwerpselen van zijn of haar hond opruimt met een papieren zak (poopscoop) van de Westzaanse onderneming.

Officieel kwam Wouter Veenis in 1968 in de papierfabriek aan de Nauernasche Vaartdijk. Maar eigenlijk is hij al zijn hele leven verbonden aan het bedrijf, dat voorheen geleid werd door zijn vader Wouter Veenis sr. "De interesse voor het bedrijf is me met de paplepel ingegoten. Toen ik nog op de lagere school zat, stond ik al achter een zakkenmachine."

De huidige directeur (52) is een oudgediende bij de fabriek, maar vergeleken met de leeftijd van zijn onderneming is Veenis nog maar een groentje. Het bedrijf viert eind deze maand zijn ...175ste verjaardag en is daarmee één van de oudste bestaande onderne-

mingen van de Zaanstreek.

Volgens speurwerk van de onlangs onverwacht overleden amateur historicus Nico Heermans begint de geschiedenis van de fabriek in 1823, toen een zekere Jan Corneliszoon Bakker uit Krommenie in Westzaan de voormalige snuiftabaksmolen De Veldkat in De Reef voor 2032 gulden kocht.

In 1832 stond deze Bakker bij officiële instanties te boek als mosterd- en papierfabriek. Heermans gaat er van uit dat de stichter van het bedrijf in 1823, toen hij naar ons dorp kwam, ook meteen met papierfabricage begon. Nadat hij overleed, zette zoon Jan de zaken voort. Die deed op zijn beurt het bedrijf over aan zwager Simon Grootes. De firma was toen gevestigd in een pakhuis aan de Watermolenstraat.

Voor de Tweede Wereldoorlog was de fabriek -molen De Veldkat was al in 1919 gesloopt- eigendom geworden van Gerrit van Zaanen. Zo rond 1956 kwam Wouter Veenis sr de gelederen versterken. Veenis sr was eerst directeur van Molenaar Papier aan het Weiver, maar hij vertrok daar na een zakelijke onenigheid met zijn neef Jan Jelle Molenaar. Twee jaar later werd het fabriekscomplex aan de Nauernasche Vaart in gebruik genomen.

In 1981 kreeg Wouter Veenis jr de leiding. Het eerste wat hij deed, was de distributie/verkoop efficiënter maken. Door een deel van de verkoopwerkzaamheden over te hevelen naar wederverkopers. Hij ging onder meer

in zee met Ado Verpakkingen in Krommenie.

"Ik reis nog steeds vaak door het land. Voor de verkoop, het contact met klanten, het opzetten en verbeteren van de distributie, het is allemaal een belangrijk onderdeel van mijn werk. Maar als je me diep in mijn hart kijkt, loop ik het liefste de hele dag in de fabriek. Ik ben ook eigenlijk meer een techneut." Techneut en papierkenner. Als Veenis zonder te kijken papier tussen duim en wijsvinger pakt, voelt hij bijna altijd om wat voor papiersoort het gaat. "Er zijn alleen al zo'n 250 soorten grauw (verpakings-) papier. Ik kan het misschien redelijk goed onderscheiden, maar mijn broer Cees is in dat opzicht beter. Die voelt zelfs of het om veertig of 45 grams papier gaat."

Twee jaar geleden sloegen Molenaar Papier (van 1888) en Jan Bakker de handen ineen en gaan sindsdien als één bedrijf, Bakker & Molenaar Verpakkingen (25 medewerkers) door het leven. De krachten bundelen was noodzaak in de langzaam teruglopende markt, waar (groot-)winkelbedrijven meer kiezen voor plastic dan voor papier als verpakkingsmateriaal.

"Vorig jaar raakten we 32,8 procent van onze omzet kwijt, maar tegelijkertijd kregen we er 34,3 procent nieuwe omzet bij. Er gaan bedrijven weg, maar er komen ook nieuwe zaken bij. En die willen hun spullen ook verpakken in een mooi bedrukte zak."

Ondanks de hoge leeftijd zit er nog altijd een goede toekomst in het

bedrijf. "Het ligt aan mijn zoons Wouter en Martien hoe ze dat oppakken. Wij zijn in ieder geval geen onderneming die als afdeling van een grote multinational kan functioneren. Een overname ligt niet voor de hand." Dus voorlopig blijft de papierfabriek aan de Nauernasche Vaartdijk gevestigd? "Eh, dat is niet de bedoeling", zegt Veenis. "We willen van onze twee vestigingen, aan het Weiver en aan de Vaart in de toekomst één locatie maken. Dat is in logistiek opzicht zoveel beter. Het zou een nieuw pand in de Westzanerpolder kunnen zijn, maar het kan ook dat we de locatie aan het Weiver fors gaan uitbreiden. Daar zijn we nog niet uit. Maar we moeten wel binnen enkele jaren een beslissing nemen, vind ik."

Ter gelegenheid van die 175ste verjaardag heeft Bakker en Molenaar Verpakkingen op 27 november zijn zakenrelaties uitgenodigd voor een feestelijke en leerzame middag in de nog werkende papiermolen De Schoolmeester. Een uitgelezen locatie omdat daar de nostalgische sfeer hangt uit de tijd dat Jan Bakker met zijn zakjesplakkerij begon. De gasten krijgen te zien hoe papier in vroeger dagen werd gemaakt. Een dag later is er in dorps huis De Kwaker in Westzaan een verjaardagsfeest voor alle andere relaties van Bakker en Molenaar.

Ed Blaauw

Postbode Jaap Schoone met de VUT

Volgens een mededeling van de PTT gaat Jaap Schoone per 1 december met de VUT waarmee een 36-jarig dienstverband wordt afgesloten. Maar op 9 oktober nam hij te midden van collega's en familieleden al afscheid in de kantine van het bestelkantoor Assendelft, waar vestigingsmanager Rob Gorthuis en Wolter van Wijk als gastheren optraden. Onverwachte gast was Klaas Boekhoudt, voorzitter van de WG, omdat de scheidende besteller ook veel schoenzolen in het Westzaanse had versleten en in het dorp veel kennissen heeft.

Een glunderende Jaap Schoone voor de Westzaanse vlag als Klaas Boekhoudt de ets overhandigt. Mevrouw Schoone kijkt lachend toe en kleindochter Linsey maakt de eerste officiële plechtigheid van haar leven mee.

wat niet in alle gevallen een verbetering betekende.

Felicities

Rob Gorthuis sprak namens het bedrijf en personeel waaruit bleek dat de vertrekkende collega een prima rapportcijfer meekreeg. Hij overhandigde enveloppen met inhoud. De WG-voorzitter kwam met de bekende ets van Rie Alphenaar als een echt Westzaans cadeau. Voor mevrouw Schoone waren er bloemen.

Veel veranderingen

In een periode van ruim dertig jaar maak je veel veranderingen mee. Begonnen als briefbesteller was de baan goed te overzien. Maar in de loop der jaren ging deze erenaam verloren toen handige ondernemers er achter kwamen dat je je drukwerk beter voor een paar centen meer met de post kon meegeven dan met losse bezorgers met en voorliefde voor de Kliko. En dan het verdwijnen van de echte postkantoren en agent-schappen die werden ondergebracht in supermarkten en buurtwinkels en

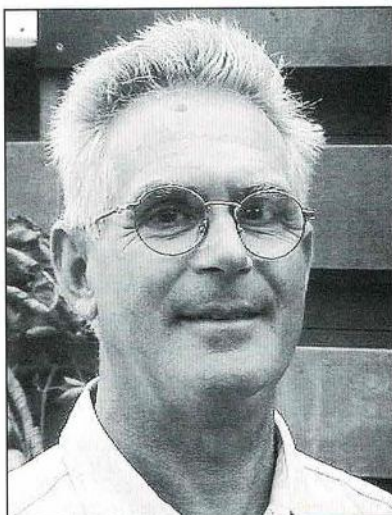
Vrijwilliger gevraagd

Cees Scheffer is gestopt met leiding geven aan de Bootjesbouwclub op de maandagavond. Zijn assistent Bert Smit zal de zaak voorlopig opvangen. Welke ouder wil bijspringen? Voor wie het leuk vindt om kinderen te leren van ruw hout een glimmende zeilboot te maken is dit een uitdaging. Gereedschap en tekeningen zijn aanwezig. Inlichtingen op maandag tussen 18.30 en 20.00 uur bij Bert Smit, telefoon 631 03 52.

Nieuw lid Dorpscontact

Dorpscontact sprak Jan Gerrit Rosenbrand (59) al enige tijd aan en toen hij na 35 jaar werk in de bankwereld in Zwanenburg en Amsterdam met pensioen ging, kwam na een gesprek met secretaris Trijnie Roos de doorbraak. Het dorpsleven is Jan Gerrit niet vreemd want hij werd geboren in het Brabantse 's Gravenmoer. Na zijn diensttijd en enige banen kwam hij via Amsterdam 24 jaar geleden in Westzaan terecht. Hij heeft een voorliefde voor welzijn en het sociale gebeuren maar ook andere onderwerpen in het dorpsleven hebben zijn interesse. Voorlopig blijft Rosenbrand nog kandidaat-lid tot de jaarvergadering van de Westzaanse Gemeenschap. Dan treedt hij definitief tot Dorpscontact toe.

Jan Gerrit Rosenbrand

Nieuws van Dorpscontact

De vergadering van oktober bracht meer vragen dan antwoorden. Ten eerste de problemen die vele bewoners van de Vogelbuurt denken te krijgen als er nieuwe rioolvoorzieningen worden aangelegd. Het blijkt dat men met vragen niet goed terecht kan bij de daarvoor aanwezige ambtenaar.

Dorpscontact heeft dit besproken met gemeente Zaanstad. Als deze krant verschijnt is er inderdaad een voorlichtingsavond geweest in De Bun, waar niet alleen ambtenaren meer uitleg konden geven, ook de wethouder van Milieuzaken, mevrouw Geugjes zou met een arts aanwezig zijn om vragen te beantwoorden over gezondheidsproblemen i.v.m. aanwezigheid van verontreinigde grond.

Verbouwing Lambert Melisz, bouw wijksteunpunt. Er zit nog niet veel schot in. Maar er is begonnen met de sloop van het te renoveren oude gebouw. Er wordt echter met spanning gewacht op de officiële bouwvergunning voor het wijksteunpunt.

De Weelbrug (zonder h) liet het begin oktober afweten, een vergrengeling was stuk. Reden voor de brugwachter en Dorpscontact om weer aan de bel te trekken bij de gemeente. Het is van groot belang dat deze brug zowel voor het wegverkeer als voor de scheepvaart goed gebruikt kan worden.

Toch is er wel degelijk iets positiefs te melden. Er is een begin gemaakt met de herbestrating van de molenbuurt (De Appelboom- en De Peereboomstraat). De bomen zijn

Kaalslag aan De Appelboomstraat en De Peereboomstraat.

Over Beschermd Dorpsgezicht is nog niets nader bekend. Zodra het mogelijk is komt hierover informatie.

Er waren klachten over te zwaar en te snel verkeer op het Weiver. Deels zou de aanvoer van steenkorrels voor Germieco en Staatsbosbeheer hier debet aan zijn. Ook bewoners van de Middel lieten van zich horen. Geprobeerd wordt in het vervolg overleg te plegen betreffende de aanvoerplaatsen daarvoor.

Geen ballenvanger

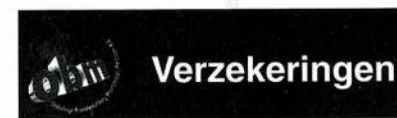
Nog steeds staan er geen ballenvangers bij de speelplaats in de Burgemeester Verstegenstraat. Waarom? Er ligt een exemplaar bij Zaanstad in het magazijn. Met de plaatsing daarvan lijkt men te wachten tot er ook overeenstemming is betreffende de aanschaf en plaatsing van nog een stel.

gerooid en intussen opgeruimd, de bestratingswerkzaamheden zijn begonnen.

Knelpunten

De werkzaamheden betreffende de knelpunten voor gehandicapten vorderen goed, er moeten nu nog enige lantaarnpalen verzet worden en daarna moet het mogelijk zijn met een wandelwagen, of een rollator van Noord naar Zuid over het trottoir te wandelen zonder dat men ernstige obstakels tegenkomt. Wij horen graag of dat inderdaad lukt.

T. Roos-Venema (secretaris)

Rabofestiviteiten in woord

Op deze beide middenpagina's volgen wij de evenementen die door de Rabobank Westzaan werden georganiseerd. Vanaf maandag 19 tot en met zondag 25 oktober stond Dorpshuis De Kwaker bol van de activiteiten die alle categorieën omvatten. Hoogtepunten van blijvende waarde zijn de tribune in De Kwaker, het serviesgoed voor de Club van Zes en de inrichting van de speeltuinen, waarvan alleen die van 't Kluffie aan de Veldweg nog een officieel openingsfeest tegoeed heeft.

Eigenlijk begonnen de festiviteiten al op woensdag 30 september toen de speeltuin aan De Kersenboomstraat officieel werd heropend met meer dan honderd kinderen die ballonnen oplieten. Door de ongunstige wind vonden de meeste ballonnen hun einde in de Noordzee. Alleen Kasper de Boer van Het Ziedhuys had geluk, want zijn ballon was in Groet gestrand. Hij werd dus winnaar van de cd-speler.

V.l.n.r.: Ellen van Houten, René Bloemberg, Guda Kuijper en Theo Hoeks.

Spannend moment voor de overdracht en dan....

draait iedereen zich om en daar is de mooie tribune.

Veel spanning bij jeugdvoorstelling De Lorrelaar.

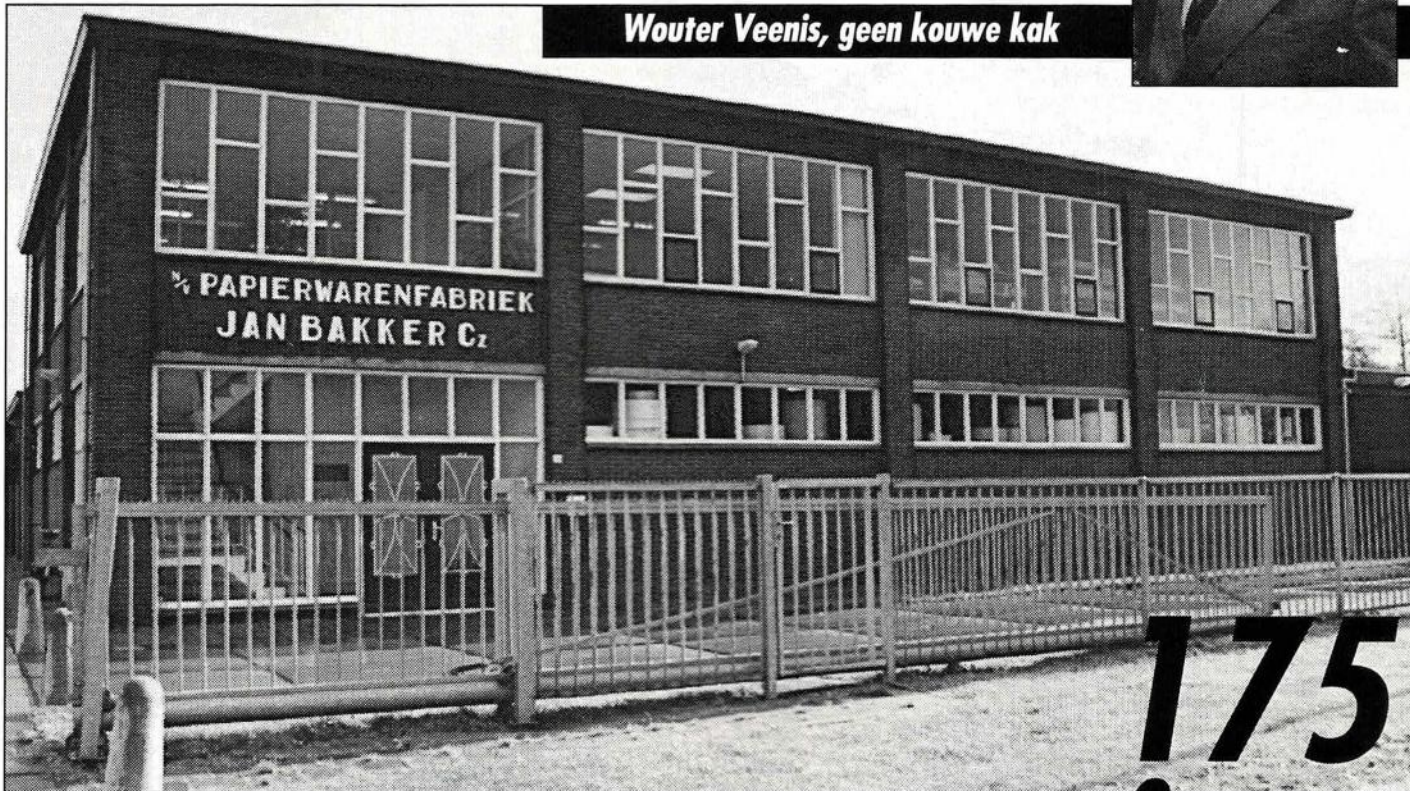
Door Westzaanse vlag naar Parijs

De Westzaanvlag die door Drumband De Reef werd ingebracht en door de bank in alleenverkoop werd genomen, heeft ook een belangrijke rol gespeeld in de festiviteitenweek. Wie de vlag had hangen wanneer Gré en Jan Piet Groenveld langs kwamen, kon een weekeind naar Parijs winnen. Zij noteerden 161 adressen, waarvan Zuideinde 133 werd uitgeloot. Guda Kuijper en René Bloemberg ontvingen tijdens de feestavond van de Diatonica's hun cheque.

Wouter Veenis, geen kouwe kak

Jan Bakker/Molenaar Papier **175** jaar

Vandaag rolt een speciale uitgave van De Wessaner bij de abonnees op de mat. Dan moet er wel heel wat aan de hand zijn, want het kost de redactie al moeite genoeg om de reguliere uitgaven op het vereiste peil uit te brengen.

Maar die reden is er dan ook: dit nummer verschijnt ter gelegenheid van de viering van het 175-jarig bestaan van papier- en verpakkingsbedrijf Jan Bakker aan de Vaartdijk. Maar eigenlijk - want er zijn toch wel meer oude bedrijven in onze omgeving - gaat het niet eens zozeer om

het bedrijf, dat door de jaren heen met ups en downs overeind is gebleven in de strijd om het bestaan. De ware reden is, dat een typische Zaanse ondernemer directeur-eigenaar van Jan Bakker is: Wouter Veenis. Wouter Veenis, die nog maar kort geleden ook de Westzaanse collega Molenaar, nota bene gegrondvest door zijn overgrootvader onder zijn hoede nam.

Een typisch Zaanse ondernemer, wat is dat eigenlijk?

Een vraag die we het beste aan Klaas Woudt hadden kunnen stellen, als daar tijd voor was geweest.

Maar die tijd ontbrak, en daarom hier voor eigen rekening en risico van De

Wessaner enkele belangrijke kenmerken:

- **harde werker;**
- **geen kouwe kak;**
- **kent zijn bedrijf en zijn vak door en door;**
- **geen prater, maar een doener;**
- **gaat recht op zijn doel af;**
- **staat midden tussen zijn mensen;**
- **wil het goede van het 'oude' dorp behouden.**

Het zou niet veel moeite kosten nog meer kanten van zijn persoon te noemen, maar daarover staat in deze uitgave van alles te lezen, dus dat is zonde van onze ruimte.

vervolg: zie bladzijde 3.

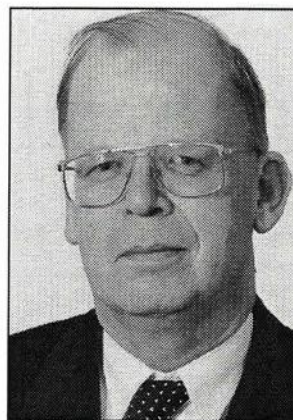
Veenis geen 'salonbestuurder'

Wouter Veenis staat deze dagen nadrukkelijk in het zonnetje en dat verdient hij. Ik leerde hem al op jeugdige leeftijd kennen als een enorme doorzetter, die er trots op is om Westzener te zijn en dat ook uitdraagt. Wouter is een liefhebber van het goede des levens, maar tegelijkertijd hecht hij aan orde en regelmaat en is hij de hoeder voor het behoud van tradities.

Zijn positie in de Westzaanse gemeenschap heeft hij niet gekregen, maar mede verworven door zijn tomeloze inzet. Hij schuwde de onaangename klusjes niet en menigeen heeft hem als 'plakker' bij verkiezingen of als monteur op directieniveau in zijn eigen bedrijf aangetroffen.

Daarnaast ontwikkelde hij zijn aanvankelijk onderschatte bestuurlijke capaciteiten, waarbij hij zeer oplossingsgericht opereert. Met name aan zijn rol in de landinrichtingscommissie Westzaan heb ik in dat kader zeer goede herinneringen, maar ook zijn functioneren als waterschapsbestuurder en zijn voorzitterschap van het Reght Huys, om slechts enkele functies te noemen mogen niet onvermeld blijven. Wouter is nooit een 'salonbestuurder' geworden. Er moest een uitdaging zijn om zijn interesse te behouden.

Hij zet zich altijd 100% in voor Westzaan, voor verenigingen, maar loopt daar niet mee te koop. Ik vind het plezierig om bij het 175-jarig bestaan van 'de fabriek' deze korte bijdrage te mogen leveren, maar wellicht is er nog wel eens de gelegenheid om dat wat uitgebreider te doen. Ik wens Wouter en de zijnen nog vele goede jaren in de heerlijkheid Westzaan toe.

Rens Berkhout

Rens Berkhout

De zilveren legpenning van gemeente Zaanstad

Vanavond ontving Wouter Veenis wegens zijn grote verdienste voor de Westzaanse gemeenschap de zilveren legpenning met oorkonde van de gemeente Zaanstad. Wethouder Rens Berkhout overhandigde de onderscheiding met een hartelijk woord voor de zeer vergulde jubilaris. De schitterend uitgevoerde oorkonde, die hoort bij deze onderscheiding, werd door de WG van een mooie lijst voorzien, zodat het geheel zeker op een passende plek in het bedrijf tot zijn recht komt.

Op deze foto lijkt Wouter het leven van de serieuze kant te bekijken.

Toen al een echte Westzener op klompjes

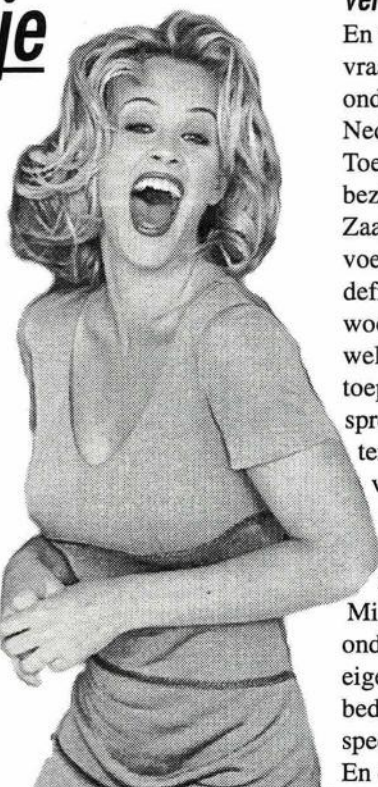

Wouter en het blondje

Je bent een vlotte kerel met een goede babbel en je hebt wel oog voor vrouwelijk schoon. Want zeg nou zelf, zo'n mooie blonde jongedame naast je in de auto staat natuurlijk hardstikke vlot. Daar gaan zelfs je grijze haren weer van verkleuren. En op weer zo'n eindeloze rit door een door file-leed vertraagd Nederland is een beetje aanspraak welkom. Zeker als die volzinnen komen uit de mond van een vrouw met een figuur om figuurlijk van te snoepen, een wilde weelderige haardos en met een neusje als Cleopatra (vrij naar Asterix). Dan rijd je wel even een paar kilometer om. Je pakt de eerste de beste afslag, trotseert de rij auto's die de andere kant op rijden pakt weer een afslag om vele minuten en nog meer kilometers later aan te komen op de plaats waar de lifster in de druilerige regen staat te wachten.

Maar als het rechter-raampje van je wagen naar beneden zoekt en je verwachtingsvol aan die dame vraagt of ze misschien een stukje wil meerijden, keert ze zich even verwachtingsvol naar je om en zegt met de baard in de keel en met een ongeschoren kin: "graag."

Wouter Veenis is een man die bovendien erg vast slaapt, zo vast dat als Inge 's avonds met de honden Tsjechov en Hendrik een straatje omgaat en de sleutels vergeet, ze niet meer naar binnen kan. Geen nood, want even bellen of kloppen op de ruit moet toch genoeg zijn om Wouter wakker te krijgen. Niets van dat al: hij slaapt de slaap der rechtvaardigen. Een in de buurt wonende politieman schiet Inge te hulp en klopt en ramt vol overgave op de deur. Wouter snurkt door. Een andere buurman kan nog harder kloppen, maar Wouter is diep in dromenland. Tot uiteindelijk een handige en lenige buurjongen een pootje krijgt en via het balkon en een openstaand raam naar binnen klautert. Dat kabaal is zelfs Wouter te veel. Op het moment dat de knaap de trap opstommelt om Wouter te wekken, staat deze al met blote voeten bovenaan de treden met knikkende knieën te wachten op wie er zijn huis is binnengedrongen. Om uiteindelijk met een zucht van verlichting het bedlampje dat hij als het eerste het beste wapen in handen had genomen, terug te zetten op zijn plek.

Auto's zijn z'n lust en z'n leven zeggen ingewijden. Die Ford Thunderbird, zo'n grote Amerikaanse bak, is zijn dagelijkse vervoermiddel. Maar zijn eigenlijke liefde gaat uit naar die donkerblauwe Ferrari Mondial. Nu staat de sportwagen veilig opgeslagen in een container, maar er was een tijd dat Wouter Veenis de klassieker stalde in het magazijn van de papierfabriek. Weinig milieuvriendelijk, want het motortje lekte een beetje olie. Bovendien had parkeren in het magazijn nog wel eens wat voeten in de aarde. Vooral toen Wouter vergat dat hij het sleuteltje uit het contactslot had gehaald en de Ferrari een stukje verder wilde duwen. Pas vlak voor

het eensteensmuurtje aan de achterzijde van het magazijn had hij door dat je zonder contact aan, ook de remmen niet kunt gebruiken...

Jan van der Werff

vervolg voorpagina

En toch, het blijft een fascinerende vraag: wat onderscheidt een Zaanse ondernemer nu van elke andere Nederlandse baas?

Toen we indertijd met heel veel mensen bezig waren een Encyclopedie van de Zaanstreek samen te stellen, is daar uitvoerig over nagedacht. Maar een echte definitie is uitgebleven. Onder het trefwoord 'Zaans' in de Encyclopedie staat wel een passage die zeer duidelijk van toepassing is op Wouter Veenis: hij spreekt wat bekend staat als het fabrikan-ten-Zaans. Het bekendste kenmerk is de verwisseling van ui en eu: "het heus heeft een mooie kuiken." Bij het juiste gebruik is zo'n kenmerk een sie-raad.

Misschien onderscheidt een Zaanse ondernemer zich vooral doordat hij uit eigen ervaring weet dat de mensen in het bedrijf allemaal meer weten over hun specifieke werk dan de man aan de top. En dat de baas daar niet alleen respect voor heeft, maar zorgt dat het hele bedrijf daar van kan profiteren. Een baas dus, die als een doodgewoon mens met de mensen in het bedrijf omgaat.

Zó kent Westzaan Wouter Veenis ook bij andere belangrijke dingen die (vooral sinds de vorming van Zaanstad) tot stand zijn gekomen: de Westzaanse Gemeenschap. De uitgave van De Wessaner. Het gevecht voor het behoud van het Reght Huys. Niet dat Wouter Veenis aan die dingen in zijn eentje heeft gewerkt. In tegendeel, altijd samen met anderen. Maar wie met hem heeft samengewerkt weet uit ervaring, hoe hij door zijn eigen voorbeeld iedereen zó weet op te juttun, dat ook de grootste luiaard een uiterste inspanning gaat verrichten.

Kortom: een gemeenschapsmens.

Die maar op één punt van vele soortge-

noten verschilt: hij weet ook danig te

genieten van het goede in het leven.

Zodat hij geniet van zijn wijnclub.

Zondags nog regelmatig hockey speelt.

Zelfs af en toe- en tegenwoordig echt wat

vaker !- met vakantie gaat.

Het is hem gegund. Tenslotte maakt hij

zijn verantwoordelijkheid voor zijn

bedrijf en de mensen daarin helemaal

waar. Een bedrijf dat nog stamt uit de tijd

van vóór de komst van de stoommachine.

Een echt Westzaans bedrijf, dat maar

lieft honderdrieëntwintig jaar ouder is

dan zijn baas. Reken maar na.

En daarmee is dit stukje eut.

Jan de Vries

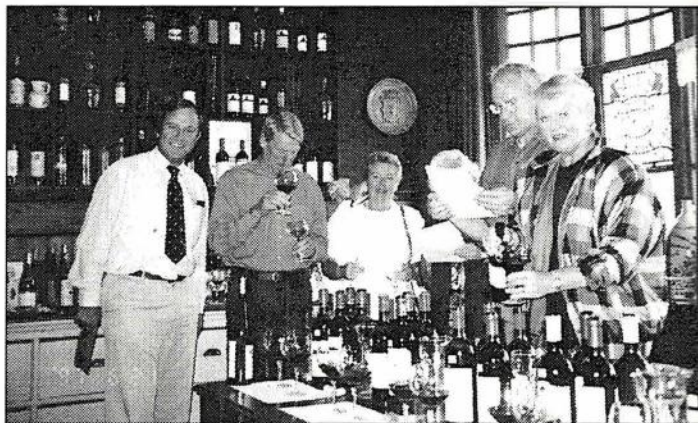

Bijzondere ontmoetingen

(met onze Zaanse verslaggever Rob Franken)

In het kader van het 175-jarig bestaan van Bakker en Molenaar, de grootste werkgever van Westzaan, vandaag een bijzondere ontmoeting met onze streekgenoot Wouter Veenis, een niet onbekend figuur in het Zaanse dorpsleven.

Voorvechter van stadsrechten voor zijn zo geliefde dorp en initiatiefnemer voor de vernieuwing van de kachel in het recentelijk gerestaureerde Reght Huis. Een plakker van zakjes, opgegroeid in de wei en grootgebracht met wijn.

De wijn wordt uitgebreid gekeurd. V.l.n.r.: Wouter, Leen, Inge, Tiny, Gerard en Joke.

De Wei

In zijn jonge jaren voelde de Westzoner Wouter Veenis zich bovenal thuis in de wei. Op jonge leeftijd profileerde hij zich in de juniorenteams van de Zaanse Hockeyclub De Kraaien, veel aan de bal, eigenzinnig en vooral fanatiek, zijn medespelers immer opjagend tot grote prestaties. Het is dan ook niet verbazingwekkend dat hij snel verkozen werd in het eerste team van deze club. Nog ziet Franken hem in zijn (onder-) officierenpakje met pet op, hockeytas onder de arm richting clubhuis rennend na vroeg in de ochtend permissie te hebben gekregen van de wachtcommandant om de hockeyliefde te bedrijven op een winterse zondagmiddag.

Na Veenis een twintig jaren uit het oog te zijn verloren volgt een hernieuwde kennismaking. Franken ontmoet Veenis wederom in de wei tijdens een competitieduel waarin zijn team het onderspit delft tegen het toen fabuleuze team van Amsterdam. Een ontmoeting die de boeken in gaat als onvergetelijk. Kraaien werd en wordt in den lande nu eenmaal betiteld als een club hoofdzakelijk bestaand uit polderboeren en veldslatellers. In deze context werd gehockeyd tegen Amsterdam een club met uitsluitend leden uit Amsterdam-Zuid en dan nog wel uit de directe omgeving van de Beethovenstraat. Franken voelde zich in die tijd enigszins ongemakkelijk. Immers hij had een verleden bij het Zaanse en was op stand beland in de regionen bene-

den het IJ. Na zijn teamgenoten te hebben overtuigd van al het Zaanse goede werd als bevestiging een lot gekocht ter ondersteuning van het 60-jarig bestaan der Kraaien, voorwaar een groots gebaar van de Amsterdammers. Een tegenprestatie in de vorm van een warme bij de uitwedstrijd door de polderbewoners lag voor de hand. Na afloop van het tweede duel (ook door de Amsterdammers gewonnen) liep het clubhuis in de polder echter leeg. Ajax werd live uitgezonden, Kraaien vertrokken en de gasten bleven nagenoeg alleen achter. Een betere bevestiging van het imago der Kraaien kon niet gegeven worden. Franken stond in zijn hemd.

De Wijn

Kort daarop ontmoette Franken hem weer. Veenis op zijn vaste stek in de herberg in Westzaan met Bijpost in zijn kielzog. Het is daar dat Franken en zijn echtgenote voor het eerst geconfronteerd worden met het fenomeen 'wijnclub'. In een tijd dat ballotage niet aan de orde was. Voordat zij wisten wat er werkelijk aan de hand was waren zij lid van het Zaanse wijngenootschap. Een gilde waarin Veenis een niet onbelangrijke rol speelde en nog steeds speelt. Hij probeert op onnavolgbare wijze keer op keer het verband te leggen tussen een goede malt Whisky en een of andere duistere wijn uit oorlogsgebieden in de Balkan, een relatie die tot op de dag van

vandaag niet duidelijk is. Ook navraag bij Frankens neef Eric en oom Oscar (zij hebben talloze relaties in Schotland) heeft geen opheldering gebracht. Het zo herkenbare fanatisme bij de regelmatig op herhaling gaande officier Veenis, is ook in het wijngeselschap herkenbaar. Een man die staat voor zijn taak. Als een veldheer het betaamt slaat hij zich door de verschillende proeverijen heen en geeft onversaagd zijn mening over het kostbaar nat dat hem wordt voorgezet.

De Zakjesplakker

Vandaag maken wij kennis met een minder bekende kant van Veenis. De kant van de ondernemer, de kant van de zakjesplakker. Veenis leidt een uniek bedrijf. Enig in Nederland. Puntzakken, slagzakken voor tal van afnemers z.g. grote zakken worden in het dorp Westzaan geproduceerd en dat al 175 jaar. Bakker en Molenaar vooruitstrevend en technisch innovatief. Uit 'milieu-overwegingen' wordt in de Veenis-bedrijven alcohol teruggewonnen uit lucht. Het omgekeerde principe van de blaaspomp gaat op bij Bakker en Molenaar. Zakjesplakkers van Huis uit.

Wouter, of het nu gaat om Wei, Wijn of Zakjesplakken: het gaat jou vooral goed.

Voor meer informatie:

w.wouter/w.ei/w.ijn @zakjesplakerveenis.nl

**Overeenkomst tussen
malt whisky en wijn?**

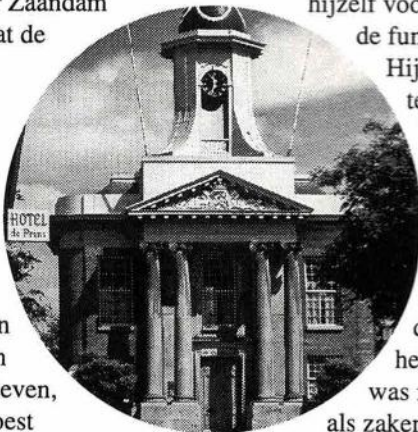
Wouter als bestuurder

In het mei-nieuws van de voorloper van De Wessaner treffen wij in 1972 Wouter Veenis de eerste keer als bestuurder van de Westzaanse Gemeenschap aan. Hij is daarin nog gewoon lid met Kootje Temme als voorzitter. Hij viel toen direct wel met zijn neus in de boter, want op 8 juni van dat jaar was het bezoek van Koningin Juliana aan dorp en streek aangekondigd en burgemeester Freek Verstegen had de WG een fikse taak in de organisatie toebedeeld. Hare Majesteit arriveerde op de grens Provincialeweg-Kerkbuurt en liep tussen de vlaggenmasten door naar Lambert Melisz waar zij werd toegezongen door het koor van het tehuis. Daarna werd er een tocht door het Reefgebied gemaakt met de boerenplaat die zij verkoos boven de overdekte rondvaartboot. Het was een echte opsteker voor de WG die met de organisatie aan gewicht had gewonnen.

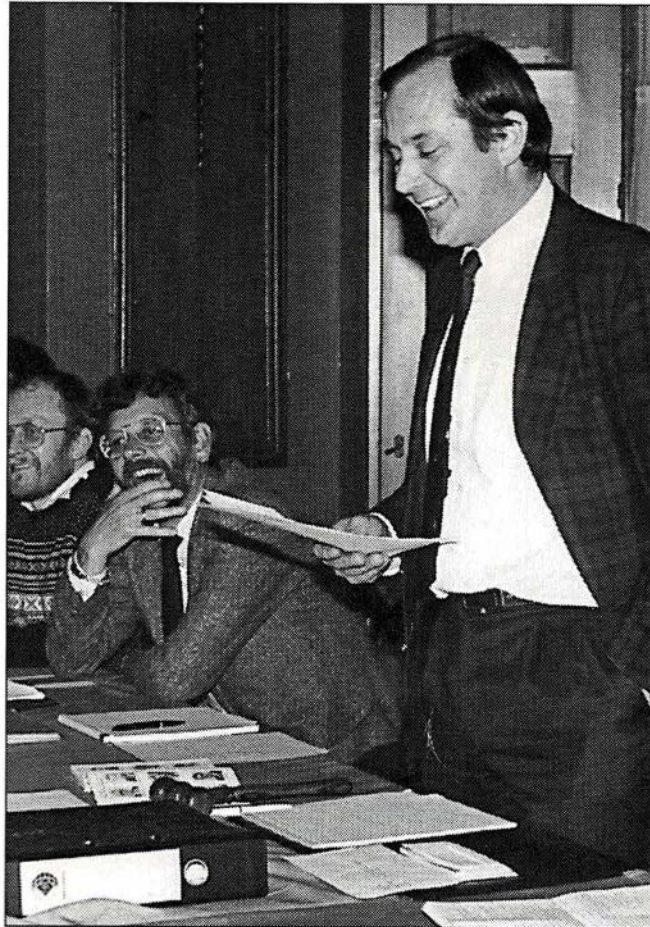
Meer invloed

De vorming van Zaanstad, wat door velen als een annexatie door Zaandam werd gezien, was oorzaak dat de invloed van de WG groter werd. Dat werd in eerste instantie bepaald door de grote baas die het zwembad en het gymlokaal aan het Zuideinde ging slopen en meer versoberingen aankondigde. De kern van het plaatselijke verenigingsleven had snel door, dat wilde men als dorpsgemeenschap overleven, zij met eigen initiatieven moest komen. Wouter, die inmiddels de voorzittershamer van Kootje Temme had overgenomen, ging hierin voorop. Hij veranderde de structuur van de Westzaanse Gemeenschap door de 'macht' van de organisatie te spreiden. Zo ontstond de huidige samenstelling met een dagelijks bestuur van 5 personen, een algemeen bestuur van 12 leden en dat zijn degenen die zitting hebben in de verenigingen en stichtingen die rechtstreeks onder de WG vallen met o.a. de commissie Volksfeesten, Historische Vereniging, Dameskoor, Dorpscontact en De Wessaner als leden. Het eerste grote karwei was de bouw van het Dorpshuis waarvoor de WG de inventaris moest leveren. Het benodigde bedrag kwam er

dadelijk, daar de diverse acties f 113.000,- opbrachten. Op 1 juni 1983 bood de uitgebreide werkgroep waarvan hijzelf voorzitter was, zijn ontslag aan. Uit waardering voor de niet geringe verdiensten benoemde hij enige topfiguren als leden van de snel door hem gevormde bijzondere afdeling voor aparte activiteiten die later de buitenlandse uitwisselingen met Zweden en Frankrijk gestalte konden geven. In de jaarvergadering van maart 1991 nam Wouter afscheid van de Westzaanse Gemeenschap en droeg het leiderschap over aan Klaas Boekhoudt die

hijzelf voor de functie had gepolst. Hij bleef wel voorzitter van De Wessaner en Stichting 't Reght Huys. Het laatste mogen wij gerust zijn levenswerk noemen, ondanks dat de aankoop helemaal in strijd was met zijn opvatting als zakenman. Voor één gulden een gebouw kopen van de gemeente die in de loop der jaren het achterstallig onderhoud tot een half miljoen gulden had laten oplopen. Daarbij

Wouter heeft duidelijk de lachers op zijn hand.

moest men nog verschillende gemeentelijk wensen toestaan zoals de hulpsecretarie en de politie (die beide alsnog zijn verdwenen) en een aantal trouwerijen. Als hoofd van een bekwaam team werd het moeilijke karwei geklaard en de gehele gemeenschap is er trots op dat de blikvanger van ons *Dorp in een stad* (vorige maand nog op Japanse TV) behouden kon blijven.

Jaap de Boer

Prijsvraag met Ferrari als hoofdprijs

Wie maakt deze slagzin af.

Molenaar tezamen met Jan Bakker.....

Uiterste inleverdatum: vanavond bij de jubilaris.

(Alle inzendingen blijven eigendom van Jan Bakker. Over de uitslag kan niet gecorrespondeerd worden.)

Wouter en het grote dierenbos

Toen Wouter in 1989 mij vroeg om te komen helpen in de commissie bijzondere activiteiten hoorde ik voor het eerst van het grote dierenbos. De club van bijzondere activiteiten was bezig met het organiseren van een Zweedse Week. Zo'n vijftig Zweden kwamen naar Nederland en er werd een groots feest gehouden een hele week lang. De club bijzondere activiteiten was een hele hechte club, bestaande uit Jaap de Boer, Martin van 't Veer, Fred Eerenberg en ik. Wouter was de voorzitter, de man van de grote lijnen. Hij stimuleerde ons en gezamenlijk hebben we er een prachtige week van gemaakt. We vergaderden tot diep in de nacht in zijn fabriek soms twee keer per week en op het laatst soms een hele dag. Wij haalden 50.000 gulden sponsor-geld op, lieten de burgemeester met een helicopter uit Rotterdam overvliegen en ontvingen de Zweedse ambassadeur en zijn vrouw.

Wouter deed dit allemaal met een vanzelsprekendheid alsof het zijn dagelijks werk was. We haalden zelfs de landelijke pers.

Na afloop van onze vergaderingen vertoefden wij ook dikwijls in onze plaatselijke herberg De Prins, waar wij graag geziene gasten waren, vooral omdat Wouter altijd het prachtige verhaal van het dierenbos vertelde. De gasten hingen

aan zijn lippen vooral als Wouter de diengeluiden nadeed. Legendarisch is zijn aoeoeoe...geluid wat menig stamgast de haren ten berge deed rijzen.

Het eind van het dierenbosverhaal ontging ons meestal omdat we dan toch te hard gewerkt hadden en daardoor te veel vreemde stoffen in ons lijf hadden.

The day after...

Nadat Wouter uit de commissie was getreden werd het nooit meer zoals vroeger. Hij is en blijft een van mijn dierbaarste vrienden, je kunt op hem bouwen maar ook tegen hem aanlopen, ik bewonder hem op afstand en soms wat dichterbij. Het einde van het dierenbosverhaal zal ik zeker nog eens horen.

Tiny Goeman Borgesius

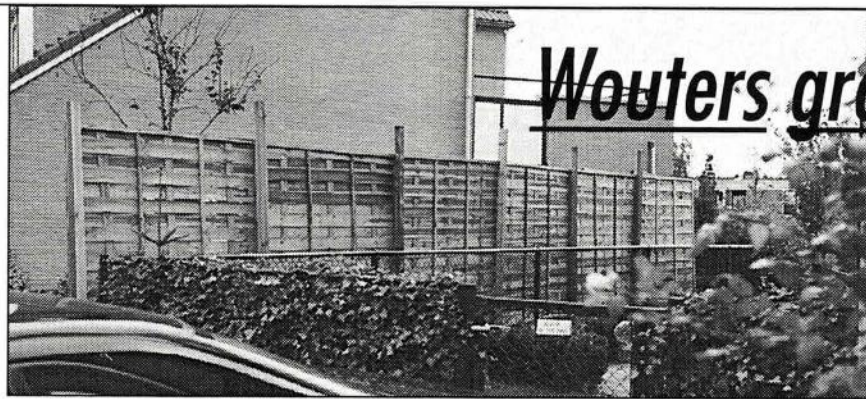
Dit acrostichon (een gedicht waarbij door de eerste letters van elke regel van boven naar beneden woorden worden gevormd) is gemaakt

ter gelegenheid van het 175 jaar bestaan van Bakker en Molenaar Verpakkingen

Bakker en Molenaar papier
Aaneengesmeed twee jaren
Kunnen het, dat ziet iedereen,
Klaarblijkelijk goed klaren.
Eén driekwart eeuw geleden al
Roteerde d'Veldkat molen
En kwaliteitspapier werd daar
Nederig aanbevolen.
Molenaar's zakkenplakkerij...
Om achttienachtentachtig...
Leidde een goed bestaan in 't dorp
En weerde zich daar krachtig.
Nu is dus Molenaar, sinds kort
Aan Bakker blijven plakken,
Als Wouter Veenis, directeur,
Rest hem áán- en verpakken.

Serafina

Wouters grootste ergernis

weg is m'n uitzicht!

Laatst liep ik door dat nieuwbouwwijkje De Cromme Reef, eerst nog helemaal kaal, maar nu zijn al die leuke tuintjes met mooie bomen beplant en afgezet met hekjes en schuttingen. Nou heb ik wat met schuttingen, dat zal wel door mijn meisjesnaam komen. Toen ik bij de tuin van de heer Veenis aankwam werd ik toch opgewonden, want dáár zag ik een grote schutting. Ik belde meteen aan, maar toen ik de heer Veenis wilde complimenteren met die mooie schutting riep hij heel hard mijn naam. Ik wist niet hoe gauw ik de benen moest nemen. Begrijpt u dat nu?

mevrouw K. Lote-Schutting

Oude liefde roest niet

Vorige week nog zag ik de serie jongensboeken van Dik Trom en Pietje Bel in de boekhandel liggen. Ook over Wouter Veenis zouden we wel een serie boeken kunnen schrijven.

De avonturen van:

Wouter als zakkenplakker,

Wouter als voorzitter van...

Wouter als cavalierist.

U leest er al wat over in dit unieke exemplaar van De Wessaner. Mij werd ook gevraagd om iets te schrijven. Wat zal de titel worden? Oude liefde roest niet? Wouter en ik kennen elkaar al 36 jaar. Een jeugdliefde die begon bij dansschool Diedrich Hoorn. Wouter poetste niet alleen z'n schoenen, maar vooral z'n zolen zodat hij met een snelle sliding mijn kant op gleed als het sein gegeven werd dat de heren een dame mochten vragen. Na de dansles bracht hij me voorop de stang van de fiets naar huis. Handjes aan het stuur, maar bij de deur een lieve kus en Wouter vloog op vleugels terug naar Westzaan. Ons ritme en de danspassen waren vaak niet hetzelfde en ongelijk. Na een jaar gingen we als danspaar uit elkaar.

We hebben elkaar nooit uit het oog verloren. We zagen elkaar op de hockeyclub, bij de familie Veenis als er een jarige was. Vaak nog samen gedanst en het warme gevoel bleef. Wie had dan ook gedacht dat we dertig jaar later toch samen onder één dak zouden wonen? Met onze trouwe viervoeters Hendrik en Tsjechov. Wouter van huis uit opgevoed met poezen, moest eerst wel even wennen aan de 'Franse stofzuigers', maar zij hebben hem voor zich gewonnen. Hun lieve blikken, hun gezelligheid, hun gastvrijheid in de mand. Het is wel eens voorgekomen, met een borreltje te veel op, dat Wouter de mand met hun mocht delen. Moet kunnen toch? Hond op z'n borst, hond tegen z'n rug, wie doet je wat. Drie karakters die een beetje overeenkomen. Tamelijk eigenwijs en eigenzinnig.

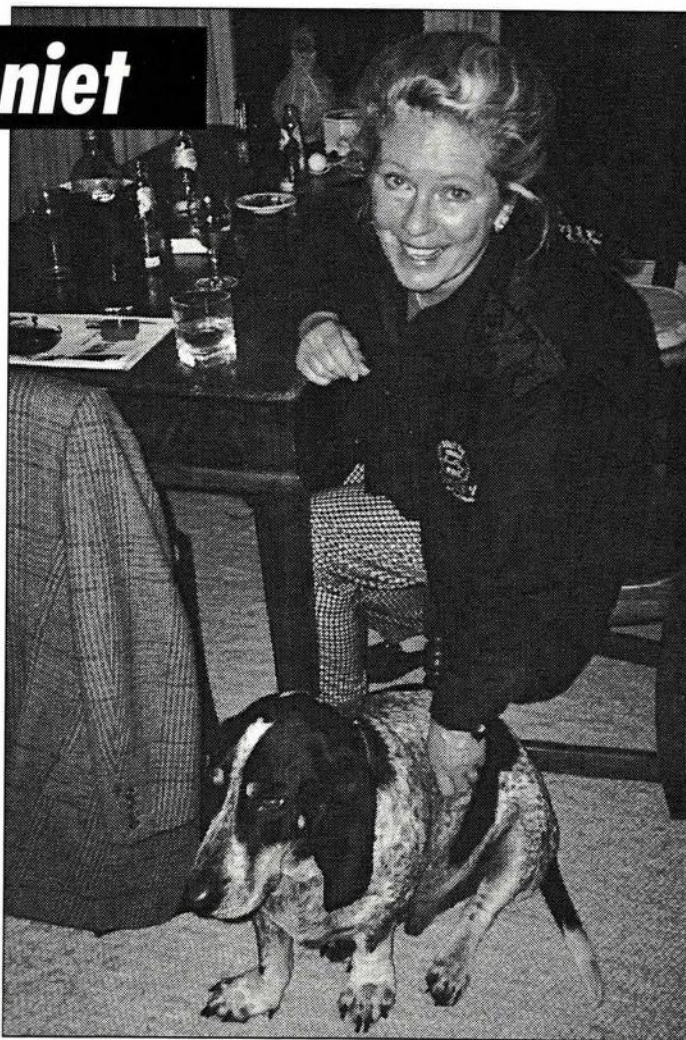
Ja, wat moet je met zo'n stel, aanlijnen gaat niet altijd, soms moeten ze kunnen dollen. Dan gaan ze alledrie een kant op. Hendrik blaft als een zeehond tegen de eenden en o wee als er één binnen bereik komt. Tsjechov jaagt de poezen op met een geluid als een wandelende alarminstallatie en Wouter vergeet de tijd in De Prins waar hij geniet van z'n neutje en de verhalen. Een gezelligheidsdier. Het zou toch saai zijn zonder deze drie, ook voor de roddelaars in het dorp, want die hebben gelukkig weer wat te mopperen en te zeuren. Zo hou je iedereen tevreden.

Los van deze uitspatting af en toe is Wouter een serieus mens, hoezo serieus?

Petje af hoe hij zich vanaf school, wat hem niet gemakkelijk afging, opgewerkt heeft tot degene die hij nu is, een man om trots op te zijn.

Ook een conservatief mens, hoezo conservatief?

Misschien is het u nooit opgevallen die blauwe blazer en die grijze broek, al dertig jaar! Vier blazers, vier grijze broeken, vier paar dezelfde schoenen. Vooral geen wilde combinaties. Maar daar komt nu verandering in, mede dankzij mijn dochters die vinden dat het wel wat vlotter mag.

Inge met Hendrik.

Een traditioneel mens, hoezo traditioneel?

De invloed van zijn opvoeding, zijn dienstjaren bij de cavalerie, waar hij heel veel heeft geleerd, staan hoog bij hem in het vaandel.

Een ouderwets denkend mens, hoezo ouderwets?

Een man die toch echt vindt dat hij niet in de keuken thuis hoort. En als u denkt dat dit een kat is, nee hoor, want Wouter lost dit heel charmant op als ik geen zin heb om te koken. Wouter kookt toch en we eten heerlijk... buiten de deur. Dus al met al is hij een betere kok.

Een sociaal mens, hoezo sociaal?

Heeft zich jaren ingezet voor het dorp, met veel plezier. Voorzitter van menig clubje in zijn vrije tijd. Het verenigingsleven en activiteiten hier en daar zijn wat afgenomen, doordat we het ook fijn vinden om samen te genieten van ons heerlijke huis, lekker lang te tafelen, te genieten van een goed glas wijn en elkaar.

Toch heeft hij tijdens dit feest van het 175-jarig bestaan van Jan Bakker Papier zijn dorp en de mensen waar hij menig vergadering mee heeft gedeeld, niet vergeten. Receptie in molen De Schoolmeester, waarvan de schuur moet worden overeind gehouden. Feest in De Kwaker met familie, vrienden en dorpeelingen. Wat zal hij genieten en gelukkig zijn en als hij geniet en gelukkig is, ben ik het ook, liefste Wouter.

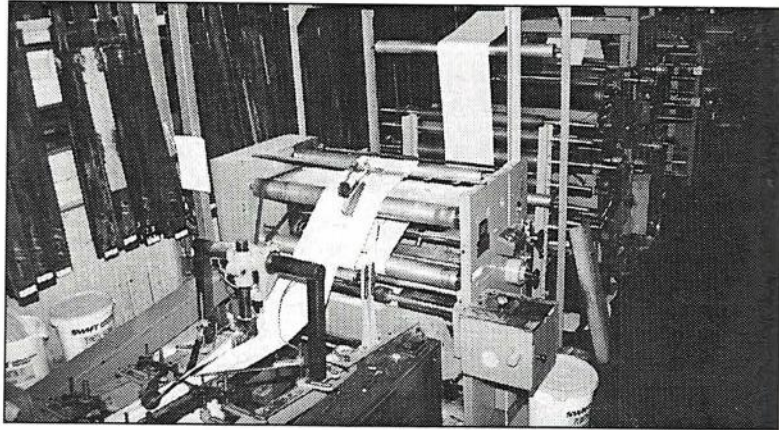
Inge

Automatisering

Na minstens 200 vergaderingen in 20 jaar, denk je dat je elkaar genoegzaam kent. Toch blijkt, dat zo nu en dan, verrassingen kunnen ontstaan. Bij deze probeer ik te schetsen waarin je elkaar in de loop der tijd kunt verbazen. Om dit te kunnen uitleggen heb ik even een aanloopje nodig naar het verleden.

Op tijd rol papier verwisselen van levensbelang.

Nog langer geleden zo'n 25 jaar geleden heb ik overigens met plezier in de grote zomervakanties bij Bakker Papierwaren gewerkt. Al snel was ik machinevoerder van de broodzakkenmachine. Een kolosale machine van meer dan 10 meter lang, dampend van de alcohol, paraffine en inkt, stond in een bepaalde cadans te dreunen. Een ontzettend grote rolpapier wordt dan verwerkt in duizenden broodzakken met opdruk. Het is flink aanpotten! De zakken komen met grote snelheid op je af. Je stopt ze met een gewiekste slag in een kartonnen doos. Oh ja, nog snel een kaartje invullen met je naam. Mocht de bakker klachten hebben, omdat je de lijmpot hebt vergeten te vullen dan ben je snel te traceren. Het gebeurt wel dat je door het ritme van het machinegeluid half in slaap valt. Als vakantiewerker maakte je je daar natuurlijk niet veel zorgen om. Erger was het als de papierrol afliep, want dan moest je met het beginpunt van de rol door de warme machine kruipen. De ervaren personeelsleden vonden dit wel een aardig gezicht. Je voelde je dan een echte beginnende die het zakkenplakkersberoep nog helemaal moest leren. De lijmpot of paraffine vergeten bij te vullen is een doodzonde, we zullen het er maar niet over hebben.

Een jaar geleden vroeg Wouter heel vriendelijk of ik een keer langs wilde komen om naar een 'Main Frame' op de zaak te kijken. Dit is in de ogen van nu een afgedankt te snel verouderd computersysteem voor bedrijven. Nieuwsgierig was ik wel! In de jaren negentig is de pc toch heel erg in het bedrijfsleven doorgedrongen. Misschien heb je er wat aan voor je school! Het bleek een dinosaurus te zijn op het gebied van computersyste-

men. Al gauw bleek dat bedrading, software en printers voor mij tot een te zeer in het verre verleden gemaakte producten behoorden. Niets compatible. Nieuwsgierig keek ik naar de verouderde componenten. Hoe heeft het kunnen werken? Wat is 5 jaar in het computertijdperk toch veel. Ik snap niet dat dergelijke systemen ooit goed hebben kunnen functioneren. Traag, kostbaar, omslachtig, volledig uit de tijd.

Niet lang geleden haalde ik voor De Wessaner een doos enveloppen op bij Bakker Papierwaren. De naar mijn mening zelfde, vast wel wat gemoderniseerde zakkenplakmachines stonden nog steeds te draaien. Minder damp, geluid, en nog rapper worden de papieren zakken uitgebraakt. De afschrijving moet wel minimaal zijn gaat er door mijn hoofd.

De laatste vijf jaren is De Wessaner vooruitstrevend geweest op het gebied van de computerisering. De schrijfmachine werd definitief afgezworen en de kroontjespen versie 8.3 wordt nog alleen door de redacteur himself gebruikt.

Het is voor mij als bestuurslid van De Wessaner niet echt gemakkelijk geweest om de eerste schreden in het computertijdperk te zetten. Wouter en nog enkele bestuursleden laten oude beproefde methoden niet snel schieten. We hebben tot nu toe toch een knappe krant voor de dag getoverd. Wat gaat het wel kosten! Hebben we het echt wel nodig. We komen maar eens in de maand uit. Zo direct wil je nog een scanner, een laserprinter een 21-inch kleurenscherm, internetaansluiting en een digitale camera. Een kleurenitgave! Eerst sparen dan uitgeven!

Eind 1998 staan we voor een tweede grote vernieuwingsgolf op het gebied van de modernisering van onze computers bij De Wessaner! Gelukkig is er genoeg gespaard om nieuwe aankopen te kunnen bekostigen! Mede door en waarschijnlijk ook door de wat behoudende houding van Wouter kunnen we nu een flinke klap naar de digitale toekomst maken. Met andere woorden je kunt elkaar ook na vele jaren blijven verbazen...

Fred Eerenberg

Wouter en de Westzaanse Gemeenschap

Omstreeks begin 1991 belde Wouter mij op om een afspraak te maken. Hij wilde graag met mij van gedachten wisselen over de huidige structuur van de Westzaanse Gemeenschap. In de loop der jaren was de Westzaanse Gemeenschap uitgegroeid naar een stevige organisatie en wij kwamen al pratende tot de conclusie dat de structuur moest worden aangepast. Aan het einde van het gesprek zei hij heel luchtig: "Klaas ik treed na 21 jaar als voorzitter af en jij wordt de nieuwe voorzitter van de Westzaanse Gemeenschap nieuwe stijl." Op die manier werd ik dus voorzitter van de huidige Westzaanse Gemeenschap.

Klaas Boekhoudt

Wouter Veenis, veel inzet tijdens en na de wedstrijd

Herenteam I seizoen '71/72. Achter: Gijs Arnold, Cees Zant, Wouter, Stans van Cooth, Bas van Bente, Jaap Bartels, Wietse Dijkstra. Voor: Rob Obertop, Hans Obertop, Gerard Booy en Bram Veenis.

Bakker en Molenaar 175 jaar verpakking en wat heeft dat met hockey en De Kraaien te maken. Niet veel en dat is ook maar goed. Zaken en het meissie moet je gescheiden houden. De enige zakelijke transactie die Wouter voor Jan Bakker in het Kraaiennest verrichtte, was vrijdagavond na afloop van de training en de nazit. In die tijd was ik student en werkte op zaterdag in de expeditie van Jan Bakker. Om mijn barrekening te kunnen voldoen, betaalde Wouter deze rekening als voorschot op mijn loon. Nu kan ik me niet voorstellen, dat het loon van die tijd daar voldoende voor was. Dus betaalde Wouter de rest uit eigen zak.

Dit waren de jaren dat Wouter en ik in het eerste herenteam van de Kraaien speelden. De broertjes Veenis grepen hun kans toen Kraaien in het seizoen 1969/70 het beleid voor de topteams wijzigde. Tweemaal per week verplicht trainen deden gerenommeerde namen als Stans van Cooth, Gijs Arnold en Tom Kooiman in het tweede team belanden. Meer op mentaliteit dan op techniek speelde Wouter als rechtsachter op 'hoog' niveau. Makkelijk voor een trainer, 'bevel is bevel' en meedogenloos voor zijn tegenstander. Menig linksbuiten beet in het natuurgras en nog steeds zie ik levendig voor me hoe Wouter als eerste uitloper bij de verdedigende strafcorner de handstopper, de slagman en de achtervanger omver liep. Maar bij Wouter was het uit-

delen en incasseren. Hij accepteerde zonder commentaar de arbitrale beslissingen. Zijn speelwijze, rijp voor zware sancties, bleef hierdoor meestal onbestraft. Veel inzet in de wedstrijd, veel inzet na de wedstrijd. Gezellig borrelen bij Qui Vive (Uithoorn) en dan de afslag Amsterdam missen. Dus toen maar via Alliance (Heemstede), daar waren wij de week ervoor ook al geweest, naar Westzaan. De thuiskomst gaf wel wat wrijving. Jan van Nieuwenhuize en Rob Obertop, teamgenoten en vriendjes van onze zussen Dini en Marjan, hadden zich dan al om 17:00 uur voor het 'zondagavond' maal gemeld. Na-eten dus,

maar niet voordat zus Anke zeer nadrukkelijk de wijnfles en glazen van tafel had verwijderd.

Ook voor mij een fantastische periode, al had Wouter daarvoor zijn succesvolste jaren gehad. Met een jong Heren 2 promoveerde hij na een beslissingswedstrijd tegen Terriërs 1 naar de tweede klasse. Dirk Swart, Paul Litjens, Gerard Booy en Feiko Snuif waren ondermeer zijn zeer getalenteerde medespelers.

We kennen Wouter natuurlijk ook als echte verenigingsman. In de jaren tachtig profiteerde De Kraaien van zijn zakelijke kwaliteiten bij het verwerven van de gelden, benodigd voor het aanleggen van een kunstgras veld. Als lid van de sponsorcommissie beheerde hij de winkel, sloot lucratieve contracten af met shirt-sponsor Pouw, verwierf vele reclameborden en was topverkoper van de f 100,-loten. Later vertelde hij mij dat hij deze loten dubbel en dik had terug betaald, want zijn kopers bleken meestal ook verkopers te zijn en die wisten Wouter wel te vinden.

En verder: Wouter slijt nu zijn zondagen in de Veteranen B. Soms hoor ik nog wel eens een rauwe kreet, als hij zich op een doorgebroken speler stort.

Bram Veenis

Zonnestudio

Au soleil

Voelt uw huid

**wel eens aan
als ijzer?**

**Neem vaker een
zonnebank!**

U wordt een heel ander mens.

Ten kantore van Wouter is sinds circa dertig jaar de eerste binnenkomst van Sint Nicolaas in Westzaan. Daar, met begeleiding van destijds Jan Kaatee en later Anneke Jensen en Lida Bont en assistenten werden de Pieten en de Sint in vol ornaat gehesen om vervolgens discreet per voiture met privé-chauffeur Wouter en volgwa-gens naar het vertrekpunt bij Nauerna gereden. Daar nam de kapitein van stoomboot Spanje, Siem Visser, de regie over om via het Noordzeekanaal naar de schilderachtige aankomst in de Westzaanse haven op te stomen.

Sint en Pieten in vol ornaat voor de fabriek

De komst van Sinterklaas en Pieten in Westzaan

geconstrueerd. Een keurig drietraps plat-formpje werd neergezet om de Sint te laten opstijgen. Toen de Sint de eerste keer op het platform stond kwam zijn paard langs en bij het optillen van zijn goede been om in de beugels te stappen dacht het paard er anders over. Zij (Ramona) gehuld in speciale roodkleurige outfit, Sint Nicolaas waardig, draaide haar kont om en vond het te min om nog-maals langs te komen. Dus werd de Sint op zijn paard gehesen middels het beken-

de opstaphulpje Wouter.

Na aankomst en ontvangst bij het Reght Huys werd de Sint weer door Wouter opgepikt en naar zijn voiture geleid waar Wouter dan vol trots kijkend naar alle lieve kinderen en ouders ervoor zorgde dat de Sint veilig werd afgevoerd in zijn toen al beroemde Ford. Wouter, namens de Sint en zijn gevolg hartelijk dank voor de eerste opvang in Westzaan, bij Jan Bakker.

Martin van 't Veer

In de eerste jaren ontving Wouter daar, als voorzitter van de Westzaanse Gemeenschap, Sint Nicolaas. Meestal stond hij op een kistje en sprak dan de lovende welkomst woorden: "dat er geen mooiere aankomst per stoomboot in Westzaan is te bedenken dan op het Julianaplein." Als oud-cavalerist was Wouter altijd begaan met de bestijgings-procedure van het paard. De Sint heeft hem eens gevraagd of hij niet zelf te paard door Westzaan wilde gaan. Edoch dit was niet de juiste plaats voor een cavalerist. Wel regelde Wouter via een van zijn medebestuurders dat er een speciale opstapplaats voor de Sint werd

Wouter, een 'bedrijvig' man

Wie hem kent weet dat hij in alles geïnteresseerd is. Of dat in zijn schooltijd ook al was weet ik niet, maar nu zeker. Een agenda heeft hij net als een krentenmik, zoveel rozijnen en krenten en weinig tijd voor nog meer afspraken. Naast zijn drukke bestaan als directeur van Bakker en Molenaar dan ook nog tijd maken voor de Westzaanse Gemeenschap vergt inspanning. Een aantal taken van wat hij zelf op poten heeft gezet heeft hij nu overgedragen. Maar Bedrijvencontact Westzaan blijft hij doen. Mensen uit het bedrijfsleven leren opmerkzaam te zijn voor de dingen die om hen heen gebeuren, veranderingen in het bedrijfsleven en zeer zeker te kijken naar wat de toekomst brengen zal. Hopelijk blijft hij dat nog lang doen. Dat wensen wij van Bedrijvencontact.

Hans Valk

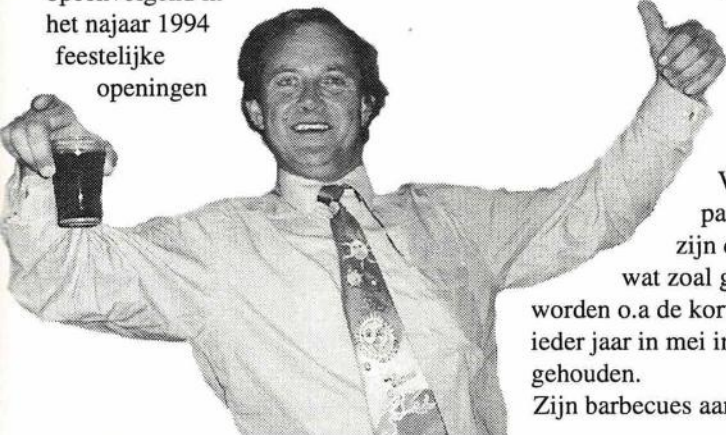
Op de penning levert goed resultaat

Wouter Veenis, een Bourgondiër in Westzaan, een levensgenieter, een door-douwer, en een ras-bestuurder. De burge-meester van Westzaan. Ik weet van zijn bestaan sinds ik lid ben geworden van de Westzaanse Gemeenschap, zo ongeveer vanaf 1978. Maar dat ik Wouter ken, kan ik niet met zoveel woorden bevestigen. Elke keer dat ik hem ontmoet en dat is toch vaak, is er wel iets dat verrassend is. Sedert ik deel uitmaak van het bestuur van het Reght Huys waarvan Wouter sinds jaar en dag voorzitter is, ik schat vanaf 1981/1982, heb ik Wouter steeds meer een beetje leren kennen, maar voor-al leren waarderen. Met een doorzettings-vermogen als het vermogen van zijn favourierte Centuriontank is hij er in geslaagd het Reght Huys voor de Westzaanse bevolking te behouden. Waren er dan geen andere bestuursleden? Jawel, maar steeds als die anderen de moed lieten zakken was Wouter degene die zei: "Wacht maar, alles sal Reght kom". En zowaar

Toen Teun van Dam burgemeester van Purmerend werd, was deze bereid het Reght Huys voor een gulden aan de toen nog op te richten stichting over te dragen. De stichting werd opgericht en het Reght Huys werd in eigendom verkregen. Onder de bezielende leiding van Wouter werd gestart met fondswerving. Monumentenzorg werd aangeschreven, de Rabobank Westzaan en tal van bedrijven. Uiteindelijk was er financieel voldoende basis om de restauratie ter hand te nemen.

Wouter let op elk dubbeltje dat wel wordt ontvangen maar niet perse hoeft te worden uitgegeven. Op een gegeven moment waren zowel het Raadhuis te Zaandijk als de Burcht te Zaandam zover dat daar opeenvolgend in

het najaar 1994
feestelijke
openingen

konden worden gevierd. Ik vond dat wij niet konden achterblijven. Wij waren toch als eersten van start gegaan? Nooit vergeet ik de reactie van Wouter: laat ze hun gang maar gaan. Hun wijze van financiering is niet de onze. Wij gaan er pas voor als alles betaald kan worden! Ik was het er niet helemaal mee eens, maar respecteerde dat standpunt. Het was een goed standpunt. Het Reght Huys is thans van de drie raadhuisen de enige zonder schulden, het bestuur is zorgenvrij voor het moment. In de lijn van Wouter zal het ervoor zorgen dat het zo blijft.

Nico Vanderveen

Last van droge

keel?

Drink Reght Huys Bitter

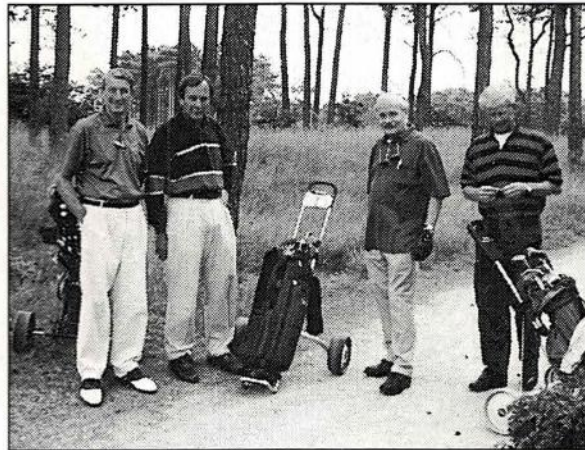
naar echt
Westzaans
recept

Verkrijgbaar bij uw slijter

Actief bij de Rotary

Om lid te worden van de Rotary moet je gevraagd worden en wel door iemand die reeds lid is van die club. Een rotarian wordt geacht iets voor de maatschappij te betekenen en te willen betekenen als bedoeld in de maatschappelijke zin. Vaak kijk je om je heen naar goede nieuwe leden en vergeet je bij het zoeken gewoon eens in eigen kring te kijken.

V.l.n.r.: Leen, Wouter, Nico en Ton.

Het is alweer jaren geleden dat ik Wouter voorstelde in de club, niemand was tegen dus mocht ik hem uitnodigen om eens bij onze club langs te komen. "Dat is mooi", zei Wouter, "wat houdt het eigenlijk precies in?" Nadat ik hem verteld had wat ik

ervan wist zei hij:

"okay" en werd ik volgens de regels tot zijn mentor benoemd.

Al snel bleek dat Wouter goed in de club paste en ook bereid was zijn deel mee te draaien in wat zoal georganiseerd moet worden o.a de kortebaan-druverij die ieder jaar in mei in Assendelft wordt gehouden.

Zijn barbecues aan het einde van het sei-

zoen zijn fameus we gebruiken het terrein van de fabriek daarvoor, eerst nog afgeschermd met groen doek, toen mocht niemand ons nog zien, thans is het doek er niet meer en zie ik menig passant denken: goh was ik maar lid van die club met die leuke mensen.

Onze laatste prestatie is een tweede plaats bij een Rotary-golftoernooi op landelijk niveau, Wouter Veenis, Nico Vanderveen, Leen Zwaal en Ton Komen deden mee.

Wouter, er waren veel internationale scouts aanwezig, ik heb ze gesproken, mocht je na 175 jaar met zakken plakken willen stoppen volgens mij willen ze je zo als pro- en aanstormend talent hebben! Gefeliciteerd met je jubileum.

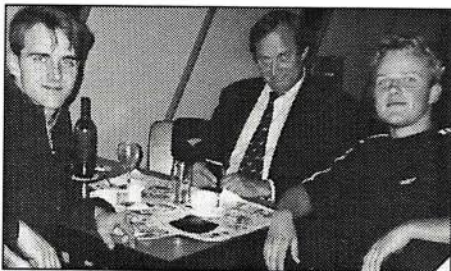
Ton Komen

De beurs dendert door..

Overleg met de nieuwe directie?

De eerste besprekingen werden op een geheime locatie gevoerd.

Meldden de kranten deze week. Ook Bakker en Molenaar zou naar de beurs gaan. Er werd al gefluisterd van voorkennis door sommige Westzaners. Niets is minder waar. De dynamische ondernemer Wouter Veenis liet zich, zoals uit de tekening blijkt, adviseren door enkele prominente figuren. Toch hoeven we niet bang te zijn dat Westzaan Veenis zal verliezen aan het Amsterdamse grote geld, want hij blijft in Westzaan. Hij kan zijn dorp niet missen en hij plakt daar liever zakken dan zijn zakken te vullen met het verderfelijke grote geld.

Met dank aan de sponsors:

Bijzondere Activiteiten
De Wessaner
Stichting Visser-Schoen
De Lijstemaecker

Colofon:

Aan deze uitgave
werkten mee:

Rens Berkhout
Klaas Boekhoudt
Jaap de Boer
Inge Bijpost

Fred Eerenberg
Rob Franken
Tiny Goeman Borgesius
Ton Komen
Hans Valk
Nico Vanderveen
Bram Veenis
Martin van 't Veer

Jan de Vries
Jan van der Werff
Fina Woud

Foto's: Herman Hackmann,
Rob de Jong e.a.
Lay-out: Wil van 't Veer

en beeld

De spaar-/jubileumweek werd op maandag 19 oktober direct al geopend met een klapper toen de wens van Marianne Buienhuis voor een tribune voor het Theater in De Kwaker in vervulling ging en Klaas Boekhoudt als voorzitter van de Westzaanse Gemeenschap deze mooie aanwinst aanvaardde.

Na de overhandiging vond een workshop plaats over vrijwilligerswerk. Er kwamen weinig reacties van de honderd aanwezige plaatselijke bestuurders, daar de door Esther van der Rande van de Nederlandse organisaties Vrijwilligers aangegeven stellingen voor hen herkenbaar waren.

Dinsdag 20 oktober was er voor kinderen van 6 tot 12 jaar een leuke knutselmiddag waar ze creatief aan de slag gingen met lijm, verf en klei voor het maken van de mooiste spaarpot. 's Avonds vond de jaarvergadering plaats, maar daarover kunt u alles lezen in het verslag elders in dit nummer.

Woensdagmiddag werden de kinderen van vier tot acht jaar uitgenodigd voor een heuse theaternmiddag met *De Lorrelaar in het land van de verloren knuffels*. Het verhaal ging over de tweeling Daan en Koos die onverwachts bij een tante moeten logeren die niet van rommel houdt.

's Avonds was er weer een garantie voor een volle zaal toen Nico Heermans oude herinneringen ophaalde en deze toelichtte met dia's. Na de pauze kreeg hij nog assistentie van Rinus Rasenberg, de zingende veearts, die Nico's monoloog op rijm zette. Een kostelijke avond voor de liefhebbers.

Een feestweek is niet compleet als er geen speciale middag voor de ouderen wordt vastgesteld. Dit gebeurde in samenwerking met de Club van Zes met een bingo en een optreden van de volksmuzikanten Arrempiedeur. Er werd besloten met een heerlijk koud buffet. Ook hier weer een uitverkocht huis met zelfs een wachtlijst.

Variatie genoeg deze week in De Kwaker en daarvan leverden de Diatonica's uit Heerhugowaard met hun theaterspektakel het bewijs. De Noord-Hollanders brachten een twee uur durende show met een aaneenschakeling van lichte muziek en een schitterende aankleding. Tot slot volgde nog een bal na en dit was het enige evenement dat tot in de kleine uurtjes zijn eind vond.

Rabo Top 40

Aan zo'n feestweek mag natuurlijk de Rabo Top 40 niet ontbreken. De 150 jongeren konden de hele avond uit hun bol en niemand die zegt dat de muziek zachter moet. Het effect werd nog versterkt door de nieuwste lichtapparatuur. Bovendien waren er allerlei prijzen te winnen.

Veel lof voor vrijwilligers

Na de in de feestweek ingepaste voorstelling van Wees van Theater in De Kwaker als sluitstuk van het programma, vond een slotbijeenkomst plaats van vrijwilligers van de bank en De Kwaker waarbij directeur Theo Hoeks complimenten en bloemen uitdeelde. Het waren Ellen van Houten, bestuurslid van Rabobank Westzaan die de festiviteiten coördineerde, Loes Vonk, beheerder van De Kwaker en Jamie Bank die zorgde voor licht en geluid, die in de bloemetjes werden gezet. Voor het gehele vrijwilligerscollectief overhandigde Hoeks f 500,- die vanavond wordt besteed op de speciale vrijwilligersavond. Siem Kordes noemde de feestweek een geslaagde uitdaging voor het dorps huis.

Directeur Hoeks geeft laatste instructies aan de ballonvaarders, maar de wind was ongunstig.

Grote belangstelling voor kijkers en praters tijdens nostalgische avond.

Kok Piet zorgde voor veel lekkere dingen op ouderendag.

De toppers van de Raboweek. V.l.n.r.: Jamie Bank, Ellen van Houten, Loes Vonk en Theo Hoeks.

Oplossing in tweevoud

Onze grote Sint Nicolaaspuzzel is wederom een groot succes geworden, want er werden maar liefst 450 oplossingen op de diverse adressen afgeleverd. Hiervan waren er maar 12 fout.

Hoewel het de bedoeling was in te zenden volgens de cijfercombinatie (erg gemakkelijk bij het nakijken) koos ook een aantal voor de lettercombinatie. Beide oplossingen werden geaccepteerd volgens de hieronder vermelde uitslag.

Inmiddels heeft de trekking plaatsgevonden en ontvingen de gelukkigen hun prijs thuis. Het bestuur van De Wessaner feliciteert de prijswinnaars en dankt alle adverteerders voor de prachtige prijzen die beschikbaar werden gesteld

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
K	A	C	H	E	L	B	G	D	F
of									
A	B	C	D	E	F	G	H	K	L
2	7	3	9	5	10	8	4	1	6

Prijswinnaars fotopuzzel

Juwelier Sandra Brandse
FA Eydenberg Hout
De Rabobank
OBM Westzaan
Germieco
Staphorsius Westzaan
C.P. Boot
Celebrations Labyrint
Hotel de Prins
Dekamarkt

All Ages
H. Albers

Brilservice
H. Hauzendorfer
J.A. van Ham
Jb. v.h. Kaar en Zn
't Kikkertje van Westzaan
Kapsalon Bidi
Ambi-Toys

Coöp Westzaan
HH Kappers
Bakker Krijgsman
Provence
Slijterij J.C. Hos
De Lijstemaecker
MCB
Garage Metz

Koning Modes

Morgana Slaapkamers
M. Mooij's Pinestore
Wijnkoperij Ribouvin
G. Plooyer
P. Prins
Tuincentrum Rijkhoff

Hans de Ridder
Slagerij Slagt
Smitco bv.
Staphorsius Zandijk
Autobedrijf P. Smit
Zonnestudio XYRYX

Firma Zuidervaart
De Watertoren

Fam. R. Moerland, set dames- en herenhorloge van f 795,-
Bianca Kalatan-Pot, Sony tv/video van f 1.099,-
P.A. Stoorvogel, reischeque t.w.v. f 500,-
Mevr. A. Jansen-Wester, brandblusser t.w.v. f 350,-
G. Slegers-Prins, waardebon van f 250,-
J.W. Tanger, waardebon van f 150,-
Nel Schoen, waardebon van f 100,-
C.Hotten, twee plaatsen voor Kerstgala
Fam J. Krijgsman, maandmenu voor twee personen
H.H. Hackmann, waardebon t.w.v. f 25,-
Jan v.d. Blom, waardebon van f 25,-
Lenie Benecke, waardebon van f 25,-
Fam. Van Drimmelen, waardebon van f 25,-
Irma, Kolk, waardebon van f 25,-
Suzanne Langver, kerstboom t.w.v. f 15,-
K.M. Bruinooge, waardebon t.w.v. f 15,-
Annemiek v.d. Stelt, kerstboom t.w.v. f 15,-
D. Havik, waardebon van f 15,-
J. Kok, kerstboom t.w.v. f 15,-
R. Steemeijer, zonnebril t.w.v. f 60,-
Fam. C. Kok, APK-keuring (excl. onderdelen)
H. Hooyshuur-Hilhorst, fruitschaal
A.A. Kok, Braun staafmixer
R. Havik, waardebon van f 25,-
Mw. M.J. in der Rieden, waardebon van. f 32,25
P. Visser, jeugdspel Acrobatics
Ph. Oudkerk-Hoogendoorn, jeugdspel Acrobatics
Fam. Kunst, jeugdspel Acrobatics
Mirjam v.d. Stelt, levensmiddelenpakket
Fam. Hotting, waardebon van f 60,-
Mevr. G.Kee, taart t.w.v. f 25,00
C. Verhagen-Riet, biedermeierstukje van f 30,-
Therese Groenveld, wijnpakket t.w.v. f 35,-
Mevr. Jongejans-de Maar, cadeaubon van f 75,-
G. Bleij-Hartog, dekbed t.w.v. f 89,-
N. Pitt-Harwijne, wasbeurt voor de auto
A.M. Steyn, wasbeurt voor de auto
J. Harrewijnen, waardebon van f 25,-
Fam. Zwart, waardebon van f 25,-
Fam. Thoolen, waardebon van f 25,-
Fam. B. Korver, hoofdkussen
T. Stolp, Mexicaanse carrousel
J. Stam, twee flessen wijn t.w.v. f 35,-
Fam. W. Sopjes, fles Moana badschuim
J. Wingelaar-de Koning, APK-keuring (excl. onderdelen)
Rosemarie Smilde, waardebon van f 15,-
J. Winter, waardebon van. f 15,-
D. Pronk, fondue- of gourmetschotel
M. Wiesehahn, metworst
W.J. Harwijne, waardebon van f 40,-
C. Jak, Zwitsers zakmes t.w.v. f 37,50
J.G. Rosenbrand, waardebon van f 50,-
J.E. Kee, 1 keer snelbruinen
Jos Hotting, 1 keer snelbruinen
Martine Hos, waardebon van f 50,-
M. v.d. Werff-Sopjes, staatslot plus jackpot f 27,50

Klaas Boekhoudt verricht de trekking onder het toezend oog van het bestuur van De Wessaner. V.l.n.r.: Martin van 't Veer, Jaap de Boer, Wouter Veenis, Klaas Boekhoudt (voorzitter WG), Jan van der Weiden en Fred Eerenberg.

Nostalgie in de Weeskamer

Een behoorlijk aantal Westzaners heeft streekboek-uitgever Jan Wilderom en zijn dochter Elize aan heel wat namen kunnen helpen, zodat de tweede uitgave *Westzaan in vervlogen jaren* foutloos kan worden uitgegeven. Het eerste boekje was zeer snel uitverkocht en veel liefhebbers visten dan ook achter het net. Daarom heeft het duo Jan Wilderom en Piet Bruijn nu reeds de inschrijving geopend voor verzameling nummer twee. U kunt hiervoor bellen met Jan Wilderom, 687 40 02 of met Piet Bruijn, 628 34 44.

Zaans Namen Lexicon en Zaanse kalender

Bij uitgeverij Amor Vincit Omnia is uitgekomen het Zaans Namen Lexicon, geschreven door Dick Kerssens. Dit rijk geïllustreerde boek gaat over bijnamen van Zaankanters, buurten, huizen, molens en is verkrijgbaar bij de Zaanse boekhandels voor f 69,50. De Zaanse kalender met mooie historische tekeningen is uit en verkrijgbaar bij de boekhandel.

Sint Nicolaas in Westzaan

Zaterdag 21 november om 13.30 uur komt de Sint met zijn gevolg aan in Westzaan. Met de stoomboot Spanje vaart hij vanaf het Noordzeekanaal naar het zijkanaal, waarna het gezelschap zal afmeren bij de kade aan het Julianaplein. Sinterklaas trekt met zijn stoet gezeten op zijn trouwe schimmel door het dorp naar de Noord, waar hij om circa 15.30 uur bij het Reght Huys zal aankomen. Crescendo zal sinterklaasliedjes spelen en tijdens de tocht door het dorp wordt sint begeleid door drumband De Reef, pieten op pony's, een heleboel looppieten, een pakjes-auto, een aantal oldtimers en natuurlijk ook de auto's van het Rode Kruis, de brandweer en politie. Een mooie gelegenheid om de Westzaanvlag uit te steken.

Sint Nicolaascomité WG

Sinterklaas

Als de sint en zijn gevolg in het dorp zijn slaan zij een bezoek aan de jeugd van Buurtvereniging Noord nooit over. Dit jaar komt de sint op woensdag 25 november naar De Kemphaan, waar de allerkleinsten tot vijf jaar vanaf 14.00 uur de gasten zijn. Van 15.30 tot 17.00 uur volgt de categorie van zes tot acht jaar en van 19.00 tot 21.00 uur besluiten de negen- en tienjarigen het feest. Beide laatste groepen spelen bingo en natuurlijk is er genoeg te snoepen en te drinken.

Weer gunstige cijfers bij Rabobank Westzaan

Het landelijk motto "Toekomst door Samenspel" liep op de jaarvergadering van onze plaatselijke bank als een rode draad door de in De Kwaker gehouden bijeenkomst. Ditmaal als onderdeel van een feestweek die door de vitale 100-jarige Rabo-organisatie werd ondersteund. Ook een vergadering met een aparte beleving, want naast het allereerste optreden van directeur Theo Hoeks werd afscheid genomen van Piet Koomen die eerst als lid van de Raad van Toezicht, later als bestuurslid en voorzitter de bank 18 jaar heeft gediend. Met hem trad ook bestuurslid Jan Groot af. Nieuwe kandidaten zijn Dirk Brand en Henk Bakker. In deze jaarlijkse samenkomst van bestuur, directeur en leden draaide het ook nu weer uit op het resultaat van 1997 dat een uitstekend beeld liet zien. De vergadering werd later gehouden dan voorgaande jaren maar dat heeft wel als voordeel dat al iets kan worden gezegd over het lopende jaar. Ook al zijn de economische vooruitzichten de laatste maanden in negatieve zin bijgesteld, de Rabobank Westzaan verwacht voor het lopende jaar gunstige resultaten.

De gang van zaken

Klantwaarde is een belangrijk item en onder meer af te meten aan tevredenheid van de klanten. Dat dient tot maatstaf waarin deze categorie gebruik maakt van de dienstverlening in de meest uitgebreide zin. Hoewel de concurrentie op het gebied van financiële dienstverlening verder is toegenomen heeft de Rabobank Westzaan goed kunnen inspelen op de gestegen vraag naar adviezen, diensten en producten. Zo steeg het balanstotaal tot ruim f 195 miljoen tegen f 179 miljoen in 1996. Ook de post toevertrouwde middelen zat weer in de lift daar f 170 miljoen werd bereikt (+0,09%). Positief was ook de kredietverlening die een bedrag van f 152 miljoen benaderde (+7,98%). Het vorig jaar werd veel energie gestoken in de relatie met het Westzaanse bedrijfsleven. De ondernemingen die klant zijn krijgen de beschikking over vele verschillende distributiekanaalen die tot doel hebben het bankieren te vergemakkelijken. Meer dan 70% van alle betalingen wordt verricht via diskettes, tapes of datalijnen. Het aantal betaalautomaten, die via onze bank bij ondernemers in het werkgebied werd geplaatst nam verder toe en de pinpas is niet meer weg te denken uit het alledaagse geldverkeer.

Lokale gemeenschap: fundament

Voor de particuliere klanten zijn tal van verbeteringen doorgevoerd. De belangrijkste wijziging betrof de invoering van het Rabo Totaal Pakket waarin alle dagelijkse bankzaken zoals sparen, betalen, verzekeren en lenen zijn opgenomen en waarvan

momenteel 140 rekeninghouders gebruik maken. De lage rente op de markt van woninghypotheken heeft geleid tot een toename van het aantal oversluitingen van hypothecaire leningen daar veel klanten hebben besloten de overwaarde op hun huis te benutten. In totaal werden 191 nieuwe hypotheekafspraken afgesloten bij 120 oversluitingen. De Rabobank wist haar leidende positie te behouden. Ter illustratie: gezamenlijk hebben de Rabobanken inmiddels meer dan 1.000.000 hypotheekafspraken afgesloten.

De worteling in de lokale gemeenschap blijft het fundament van de Rabobank Westzaan. Of het nu gaat om ondersteuning van activiteiten van de Westzaanse Gemeenschap, 't Reght Huys, molen Het Prinsenhof of het schaatsmuseum, de Rabobank voelt en toont zich betrokken. Met als resultaat dat meer dan 50 Westzaanse projecten en evenementen financieel worden ondersteund. De bank blijft ook populair bij de jongeren. Speciaal voor hen werd op Rabobank.nl-site een virtuele discotheek geopend waarop alle nummers van de Rabobank Top 40 te beluisteren en te bekijken zijn. In dit kader past ook het systeem van het schoolsparen dat dankzij de hulp van het onderwijzend personeel blijft floreren.

Van grote waarde

Het geheel overziend blijkt dat het functioneren van de segmentmanagers voor particulieren en bedrijven van grote waarde is. Elma Bakker (cliëntadvies), Milco Lust (bedrijvenadvies) Kees Spruit

Afscheid nemende en benoemde bestuursleden: v.l.n.r.: Jan Groot en Piet Koomen (afschied), directeur Theo Hoeks, Dirk Brand en Henk Bakker (benoemd).

(bedrijfsvoering) en Jan Tijms (huis & hypotheekadvies/financieel advies) vormen samen met Theo Hoeks het management van de bank. Een vorm van uitgebreide dienstverlening die alleen volledig is als bestuur, directie en medewerkers samen werken en tevens bereid zijn om via cursussen en overleg in te spelen op veel voor komende veranderingen van het bankwezen. Zowel directeur Hoeks als voorzitter Koomen lieten in hun betogen weten dat het betrokken zijn van het gehele team (inmiddels ca. 30 vrouw/man sterk) heeft bijgedragen aan de wetenschap dat 1997 voor de Rabobank Westzaan een uitstekend jaar is geweest.

Vergaderzaken

Voor het grootste deel verloopt de jaarvergadering volgens de agenda met een al jaren gehanteerde indeling. Zo worden op voordracht van de voorzitter twee leden aangewezen die de notulen van de vergadering voorlopig zullen vaststellen. Frieda Prins en Cees Crok werden als zodanig benoemd. Het voorstel tot wijziging van de statuten en het huishoudelijk reglement, waaraan landelijk drie jaar werd gedokterd, bracht geen beslissing daar twee/derde van de leden zich moeten kunnen uitspreken. Die waren niet in De Kwaker aanwezig zodat een nieuwe vergadering werd vastgesteld op dinsdag 1 december in De Prins. Een aantal opmerkingen zullen door het bestuur worden meegenomen. Op de tweede vergadering is geen minimaal aantal aanwezige leden vereist, zodat dan in ieder geval een beslissing kan worden genomen.

Voorzitter Piet Koomen en Jan Groot namen afscheid. Jan-Piet Groenveld, lid van Raad van Toezicht die werd herbenoemd, dankte in de bekende Rabowielertaal door beiden een koningskoppel te noemen waarmee verschillende hoogtepunten werden bereikt. Er waren bloemen voor Jannie Koomen en Guda Groot. Het echte afscheid wordt genomen op een speciale receptie die wordt gehouden op zaterdag 2 januari 1999 van 15.30 tot 17.30 uur in de Zuidervermaning. De benoemingen vergden weinig tijd. Dirk Brand nam de voorzittershamer van Piet Koomen over en dat was een logische zaak daar hij al een jaar meeliep en alleen nog wachtte op het officiële jawoord. Nieuw was Henk Bakker, geboren en getogen Westzaaner en directeur van Germieco. Prettige dank- en welkomstwoorden op een zeer geanimeerde vergadering die in het kader van de Rabo-feestweek in De Kwaker werd gehouden. Bij de rondvraag dankte Wouter Veenis, als voorzitter van Stichting 't Reght Huys en tevens namens andere verenigingen voor de steun die de bank aan het plaatselijke verenigingsleven heeft verleend.

**Het Saendelft
Hypotheekpakket,
verkrijgbaar bij
Rabobank Westzaan**

*Creativiteitsmarkt in buurtcentrum
De Vuister in Koog aan de Zaan op
zaterdag 21 november van
11.00 tot 15.00 uur.*

Bij de Onderlinge zet groei door

Bij de presentatie van de jaarcijfers over 1997 op de in het Reght Huys gehouden jaarvergadering van de Onderlinge Brandwaarborg Maatschappij stal directeur Ilse Korver de show. Boven de korting van 10% van de omslag, die min of meer traditie is kwam het voorstel om een extra korting van 8,5% te verlenen. Dit betekend een voordeel van 18,5%, dat wordt verrekend met de omslag van 1999. Een primeur, want niet eerder in de geschiedenis heeft de OBM zo'n hoge korting verleend. In verband met het binnenkort bereiken van de 70-jarige leeftijd nam S. Faber afscheid na een elfjarige bestuursdienst.

De directeur, de enige vrouw op de vergadering, vertelde dat het verzekerd bedrag was gestegen van 364 naar 374 miljoen. Het premie-inkomen nam eveneens toe, van f 471.000,- naar f 490.000,- en dat is mede te danken aan de door het dorp verspreid wonende bestuursleden die direct aanspreekbaar zijn en dat leidt veelal tot snelle afwikkelingen van verzekeringen en schaden. Het bedrijfsresultaat bedroeg f 53.632,- tegen f 34.823,- in 1996.

Preventie

Voorzitter M.C. van 't Veer besteedde in zijn openingswoord aandacht aan preventie. Het acceptatiebeleid van herverzekeringsmaatschappijen vraagt meer en zwaardere eisen bij grote risico's. Ook Bouw- en Woningtoezicht en de brandweer scherpen hun eisen aan. Het vorig jaar werd aan een aantal leden blusmiddelen verstrekt tegen aantrekkelijke prijzen. De gehanteerde formule, het leveren van het eerste apparaat voor de halve prijs en verdere leveringen met circa 30% korting blijkt een goede regel. Daarbij past de verkoop van inductiespanningsfilters. De fraudebestrijding blijft in de verzekeringswereld een actueel onderwerp waarbij veelvuldig wordt gesproken over criminaliteitsbestrijding. Uit cijfers van het CBS blijkt dat er grote toename is van brandstichting waarbij auto's het winnen van andere branden. In onze omgeving valt het in de fik steken van containers op. Het vorig jaar werd gestart met een nieuw gezicht van de OBM Westzaan. Dat blijkt uit de presentatie van een nieuw logo op alle aankondigingen en correspondentie. Een nieuwe fase in het bestaan van een maatschappij die vooruitkijkt met het oog op de toekomst. Zo heeft

het bestuur aandacht voor de automatisering in samenwerking met de PCV. Er werd een nieuw software programma Oase geïnstalleerd met het oog op het millenniumprobleem. Onvermijdelijk is dat de OBM verzekeren laat weten dat zij schade die verband houden met het millennium zal uitsluiten.

Schaden

In 1997 zijn 75 schadegevallen afgehandeld. Daarbij was 16 keer sprake van brandschade, waarvan 12 door onvoorzichtigheid, 1 door naburige brand, 2 door blikseminslag en 1 keer door een ontploffing. Bij de uitgebreide c.q. extra uitgebreide gevarenverzekering ging het om 13 waterschaden, 7 stormschaden, 11 inbraakschaden. 5 keer inbraak uit auto, 18 glas-, 3 vorst- en twee stormschaden. Het aantal verzekerde objecten bedroeg 2764 tegen 2755 in 1996. Het aantal leden maakte een belangrijke stijging door (1535 tegen 1476). Goede cijfers zeker. Voorts dient men attent te blijven op onderverzekering wat gemakkelijk optreedt bij voorbeeld door de aanschaf van

Arend Latenstein.

Voorzitter Martin van 't Veer overhandigt bloemen en bedankt het scheidende bestuurslid S. Faber voor zijn inzet.

nieuw meubilair of uitbreiding van de opstal. Totaal uitgekeerde schade was f 123.000,-.

Mutaties

Afscheid werd genomen van S. Faber, secretaris van 1987 tot 1998. Gedurende deze jaren verrichtte hij veel taxatiewerk en dat ging hem als voormalig gemeentearchitect uitstekend af. Arend Latenstein, werkzaam in de sociale

woningbouw wordt zijn opvolger. De bestuursleden Piet Bruijn en Piet Prins werden herbenoemd. In de financiële commissie trad Cees Sopjes terug. Fred Eerenberg nam zijn plaats in en vormt met Jur Arends, Piet Zwikker en Jan Bos de financiële commissie voor dit jaar. Na de jaarvergadering sprak R. Rasch, commandant Brandweer Zaanstad, over zijn 375 man tellende organisatie van vrijwilligers.

Je kunt ze geen tel alleen laten

Uw kind kan zich lelijk verwonden als het zich stoot tegen scherpe hoeken en randen. Vooral tafelhoeken zijn hierom berucht. Een eenvoudige maatregel is het bevestigen van kunststof stoothoeken. Tegen het afklemmen van kinderhandjes tussen de deur zijn er eenvoudig aan te brengen deurklemmen en buffers te koop.

Verbranding en elektrische schok

De meeste verbrandingen bij kleine kinderen ontstaan doordat ze heet water of hete koffie, thee of soep over zich heen krijgen. Daarom dus geen kleed op de tafel waar het kind aan kan gaan hangen, en het kind tijdens het koken niet in de keuken toelaten. Is dat onmogelijk dan is het aan te raden om een speciaal veiligheidsrekje op het fornuis te plaatsen. De hete oven kunt u beveiligen met een ovendeur- en een ovenruitbeschermer. Met een thermostatische mengkraan in de badkamer voorkomt u dat kinderen zich bij het baden branden aan te heet kraanwater. Een elektrische schok kan zeer ernstige gevolgen hebben. Daarom dient u alle stopcontacten te

voorzien van afdekplaatjes. Ook verlengsnoeren en loshangende en losliggende snoeren van apparaten en schemerlampen zijn gevaarlijk. Zet de snoeren veilig vast op de plint.

Vergiftiging en verstikking

In elk huishouden is volop gif te vinden: chloor, toiletreiniger, waspoeder voor de vaatwasser, lampolie, terpentijn enzovoort. Bewaar deze producten op een hooggelegen plaats of achter slot en grendel. Kasten en laden kunt u simpel beveiligen met speciale kinderveilige sluitingen. Denk ook aan medicijnen, voor de peuter lijken het snoepjes of lekkere drankjes maar is het gif. En vergeet tenslotte niet om giftige planten uit uw huis en tuin te verwijderen. Kleine kinderen stoppen van alles in hun mond. Daarom moet u kleine voorwerpen die in de keel kunnen blijven steken buiten hun bereik houden. Controleer ook of alle onderdelen van het speelgoed goed vastzitten, zoals bijvoorbeeld de ogen van poppen.

Radmila weer thuis

Radmila Romkes, Joegoslavische van geboorte, is net terug van een hulpreis naar haar eerdere vaderland. De nood is daar nog erg hoog. Zij maakte de reis met de Stichting Bosna die zich ten doel stelt hulpgoederen te brengen naar het oorlogsgebied. Bij de transporten gaat steeds een aantal mensen mee die toezicht houdt op de verdeling van de goederen. Radmila behoorde ook tot de begeleiding van zo'n transport en zij vertelt haar verhaal aan Marijke van der Pol en dat kunt u in ons kerstnummer lezen.

Radmila Romkes

Crescendo handhaaft afdelingspositie

Muziekvereniging Crescendo heeft tijdens een concours van de KNFM in Middelburg haar afdelingspositie kunnen handhaven. De fanfare behaalde met het spelen van twee werken maar liefst 293,5 van de 300 te vergeven punten. Dirigent W. Hendriks is tevreden met het resultaat. De jury bestond uit J. van Ossenbruggen, R. Goorhuis en G. Jansen. Het was de eerste keer in vijf jaar dat Crescendo aan een concours deelnam. Net als de vorige keer combineerde Crescendo het concours met een gezellig diner voor iedereen die tijdens die dag mee was. Het volgende belangrijke project is de viering van het honderdjarig bestaan, in augustus 2000. Een speciale commissie is bezig met de voorbereidingen. Details zijn nog niet bekend. De Wessaner zal te zijner tijd uitgebreid aandacht besteden aan dit eeuwfeest.

Weekeinddiensten voor artsen en apotheken

Deelnemende artsen:

R.M. van Beest, Paradijsvogel 1, Westzaan, telefoon 075-615 61 97
J.H. de Heiden, Zuideinde 73, Westzaan, telefoon 075-635 38 06
Huisartsenpraktijk Westzaan, telefoon 075-635 38 06
J.Th.M. Weerdesteijn, Dorpsstraat 369, Assendelft, telefoon 075-687 13 23
H.H. Westerbeek, Dorpsstraat 618, Assendelft, telefoon 075-687 14 44
O.G. Sap, Mercuryplein 17, Krommenie, telefoon 075-628 60 0

vrijdag 4 december 17.00 uur tot maandag 7 december 7.30 uur
dokter Sap. Apotheek 5 en 6 december: Rosariumplein 15, Krommenie.

vrijdag 11 december 17.00 uur tot zaterdag 12 december 24.00 uur
dokter Westerbeek.
zondag 13 december 0.00 uur tot maandag 14 december 7.30 uur
Huisartsenpraktijk Westzaan. Apotheek 12 en 13 december: Zaanweg 112, Wormerveer.

vrijdag 18 december 17.00 uur tot zaterdag 19 december 24.00 uur
Huisartsenpraktijk Westzaan
zondag 20 december 0.00 uur tot maandag 21 december 7.30 uur
dokter Westerbeek. Apotheek 19 en 20 december: Groesbeek, Raadhuisstraat 19, Koog aan de Zaan

donderdag 24 december 17.00 uur tot zaterdag 26 december 24.00 uur
dokter Westerbeek.
zondag 27 december 0.00 uur tot maandag 28 december 7.30 uur
dokter Weerdesteijn. Apotheek 25, 26 en 27 december: Dorpsstraat 448, Assendelft.

woensdag 30 december 17.00 uur tot vrijdag 1 januari 24.00 uur
dokter Weerdesteijn.

Kerkdiensten

Doopsgezinde Gemeente

Lagedijk 34 Koog aan de Zaan
(alle diensten beginnen om 10.00 uur)
6 dec. Br. Anne de Jong
13 dec. ds F.R. van der Meulen

Chr. Geref. Kerk

J.J. Allanstraat 185
6 dec. 10.00 uur ds J.H. Velema
16.30 uur ds G.M. Bijkerk
13 dec. 10.00 en 16.30 uur
ds W. van Benthem

Hervormde Geref. Federatie

(alle diensten beginnen om 10.00 uur)
6 dec. ds T.C. Wielsma
13 dec. ds A. Gilles

Gereformeerde Gemeente

J.J. Allanstraat 463
29 nov. 10.00 en 15.30 uur
ds F. Mulder
6 en 13 dec 10.00 en 15.30 uur
Leesdienst
9 dec. 19.30 uur ds A. Bac

De kerkdiensten rondom Kerstmis en Oudjaar worden vanaf 20 december opgenomen in het decembernummer.

Ypsilon

Elke tweede dinsdag van de maand is er een Ypsilongespreksgroep. Deze groep is er voor familieleden van chronisch psychotische mensen en staat open voor zowel familieleden en direct betrokkenen als andere belangstellenden. De gespreksgroep vindt plaats in het gebouw van Riagg, Westzijde 120 te Zaandam. U kunt uw auto parkeren achter het Riagg-gebouw.

Hulp voor Unicef

Unicef, het kinderfonds van de Verenigde Naties is voor de feestdagen weer in de markt met de verkoop van kaarten. U kunt zich in verbinding stellen met Lies Schoemaker, 't Ziedhuys 14, telefoon 621 50 96 als verkooppunt. In Assendelft kunt u terecht bij L. van Lith, Dorpsstraat 865, telefoon 687 35 30.

Colofon

Redactie/secretariaat:
Jaap de Boer, Raadhuisstraat 18,
1551 CD Westzaan
telefoon: 075-628 56 14

Voor advertenties:
Jan van der Weiden, Weiver 36
telefoon/fax: 075- 628 01 78

Administratie:
Aad Vet, Burg. Versteegenstraat 76

Bankrelatie:
Rabobank Westzaan
Rekeningnummer: 37.01.23.506
Gironummer v.d. bank: 355379

Tekstverwerking: Jannie Kuijper
Marian van der Worp
Tiny Verwer
Medewerker: Will Kastelein
Fotografie: Rob de Jong
Druk: Drukkerij Allan Westzaan
Opmaak: Wil van 't Veer

e-mail: Wessaner @ rocketmail.com

Kopij

Mededelingen en verenigingsnieuws voor het volgende nummer dienen uiterlijk vóór de eerste van die maand op het adres Raadhuisstraat 18 te worden bezorgd. De krant met alle kerst- en nieuwjaarsactiviteiten verschijnt vrijdag 18 december.

Tentoonstelling

Op zaterdag 21 en zondag 22 november houdt postduivenvereniging Strijd en Vriendschap de jaarlijkse tentoonstelling in het clubgebouw dat is gevestigd aan de J.J. Allanstraat achter huisnummer 397. De openingstijden zijn zaterdag vanaf 19.00 uur en zondag vanaf 12.00 uur. Tijdens de tentoonstelling is er een draaiend rad en een tombola.

**Te hooi en te gras,
verleden tijd.**

